

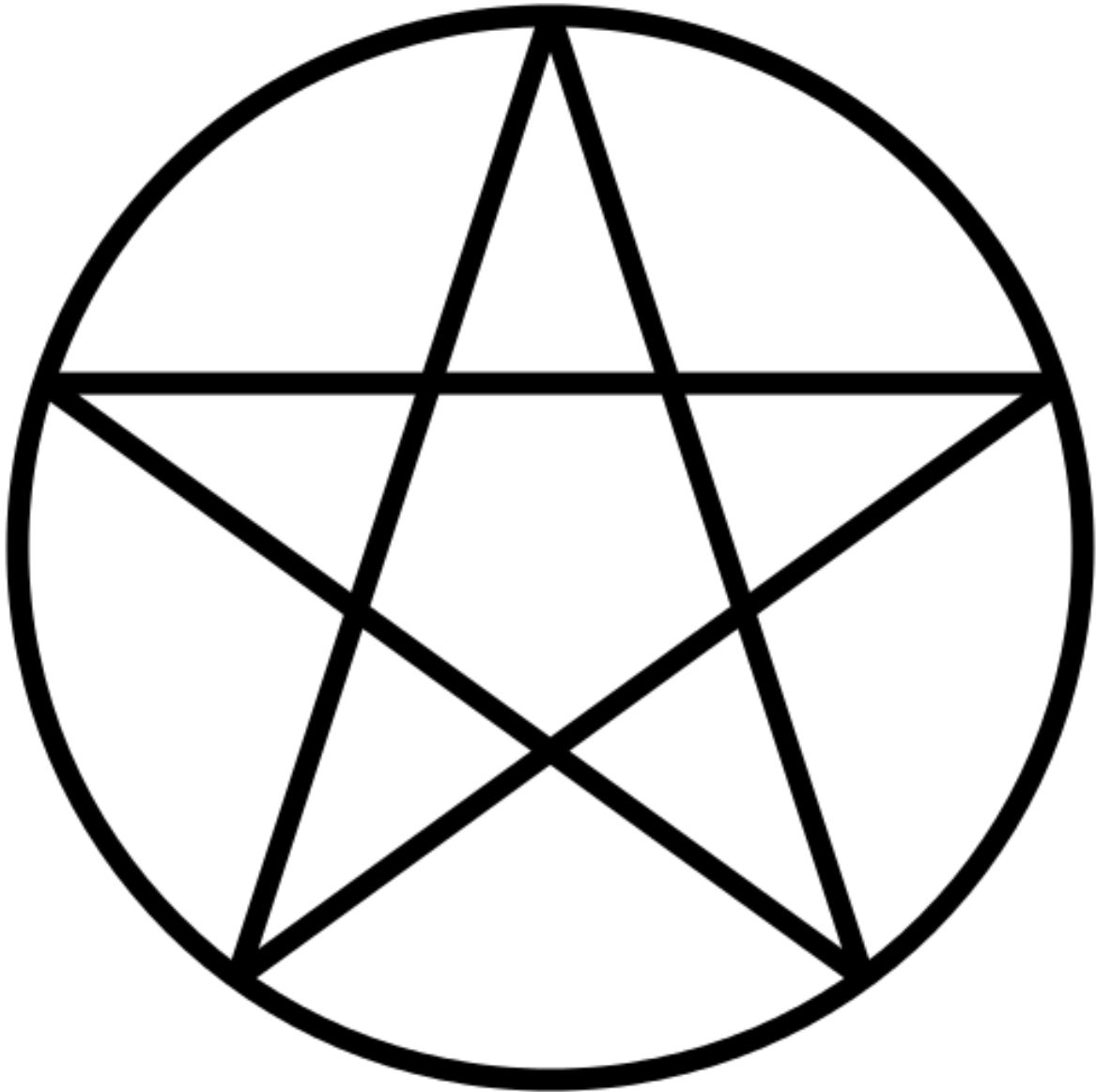
Jelkép tár

Az emberiségnek van jó néhány jelképe, amit ősidők óta hordoz magával. Ezen szimbólumok eredete mára már ködbe vész, balladai homályba. Sokan próbálják magyarázni, ideológiákat kerítenek hozzá, fel is használják azokat akár gonosz célokra is. Pedig szegény jel nem tehet róla, hogy az, ami. Minden ilyen szimbólum eredete valahol az ősmúltban gyökerezik, amikor a mai ember, a homo sapiens elért a kultúra fokára. Állítólag nem ez a mai az első értelmes civilizáció a bolygón, de hogy kik jártak előttünk ezen a glóbuszon, azt nem tudhatjuk, csak városi legendák, és a régi filozófusok hipotézisei maradtak fenn. Beszélnek sokat Atlantiszról, Lemuriáról, Mu földjéről, Ataisz szigetéről, de semmi biztosat nem tudhatunk. Csak néhány régi irat maradt fent, tudjuk, hogy voltak, létezhetek ilyen szigetállamok, de lakóikról nem tudunk szinte semmit. Nem maradt fent egyetlen atlantiszi zenemű kottája, vagy egy Mu-ban kiadott regény, egy Ataiszon gyártott műszer vagy gép. Nem tudjuk, hogy a lemuriai mozik műsorán, ha volt ott olyan, milyen filmek forogtak.

De azt tudjuk, hogy ezek a magas kultúrák is használták jeleket, jelképeket. Ilyet minden nép ismer és használ, mert ezek az Univerzum működésére adnak magyarázatot. Csak ez az emberek többségében nem tudatosul. A pásztor, a földműves is faragott jeleket botjára, de nem tudta, hogy mit jelentenek. Csak azt tudta, hogy fontosak, hiszen már az öregapja is ezeket formázta, faragta, véste. Ilyen a csillag, a kereszt, a kígyó, a kúpos formák serege. Mind nagyon régi, csak most kezdjük megismerni. Mert a néprajz csak begyűjtötte, rendszerezte, osztályozta, de meg nem magyarázta. Ha próbálta is, mindig valami termékenység jelképet látott benne, mert nem tud elszakadni a fallikus és vaginális idolképzetétől. Úgy gondolja a tudomány, hogy azok a barlanglakó ősemberek primitívségükben csak eddig jutottak, nem tovább. Pedig a városi ember által lenézett, „leparasztított” vidéki, a természettel még szorosabb kapcsolatot ápoló emberek igenis őrzik az ősök tudását. Még ha nem is tudják, mit őriznek, de viszik tovább. Sajnos az információ mindig torzul, ha olyan idők jönnek, mikor a tudást be kell csomagolni a népművészetbe és a mesékbe, dalokba. Ezek az ősi jelek igenis fontosak, és üzenetük van a mai ember számára. Sohasem voltak aktuálisabbak, mint ma. Egy új világ küszöbére értünk, közeleg a Vízöntő kora. Ez sorsfordító lesz, élet vagy halál múlik rajta. A jelek ismerete viszont segíthet túllépni a problémákon. Ma már gépek, programok, alkalmazások egész garmadája áll készen, amivel meg lehetne fejteni a jeleket, mögöttes tartalmukra derítve fényt. Mert ezek a szimbólumok olyan tudást hordoznak, melyek által az emberiség túlélheti a közelgő nehéz időket. Mert ha okosan használná fel, akkor magasabb életminőséget tudna elérni, mindent tudna a Kozmosz folyamatairól, és el is tudná hagyni a Földet és a Naprendszert is. Korlátlan mennyiségű energiát, anyagot tudna előállítani, nem szenvedne hiányt semmiben. Nem kellene háborúkat vívnia, nem szennyezné a környezetét, egészségben, szeretetben, bölcsen élhetne, bekapcsolódva a kozmikus civilizációk életébe.

Öt elem csillaga

Az emberiség egyik legrégebbi és legréjtélyesebb jelképe az ötagú csillag, melyet sokan rosszul, vagy szándékosan ellentétes jelentéstartalommal használnak. Több ezer évre megy vissza története, Kr. e. 3000 körül Mezopotámiában, a sumérekénél jelenik meg először, innen kerül a görög és az egyiptomi kultúrába. De az alap gondolat Kína és India vallási felfogásában gyökerezik. Ez került át később a Kabbalába, az ókori filozófusok és a keresztény misztikusok tanaiba is.

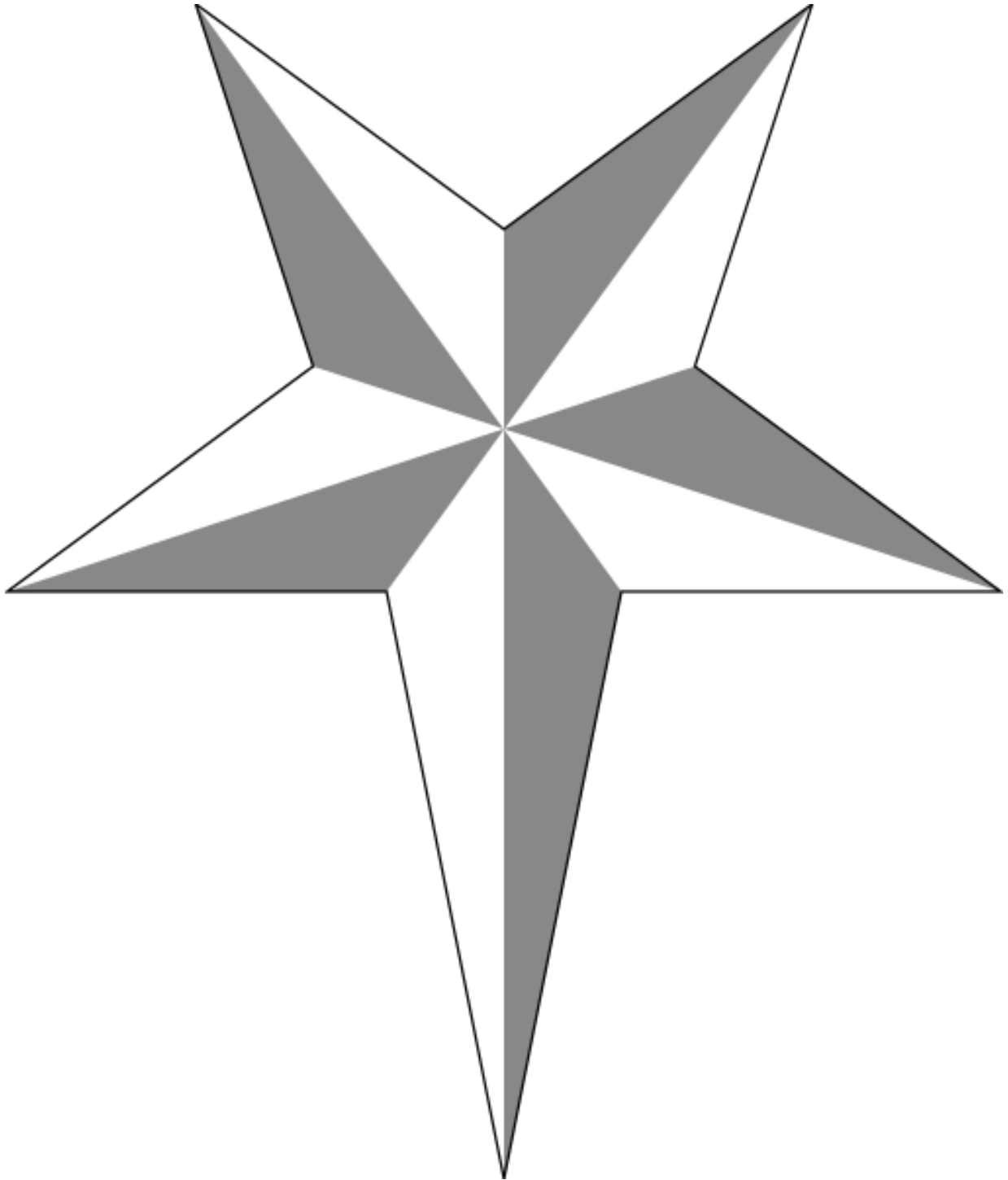

Az eredeti csillag öt vonalból van megrajzolva, ha a talpán áll, akkor szimbolizálja az emberi testet is, utal az öt érzékre, és az öt őselemre is. A sumer nyelvben az UB szó írásjeleként is használták, amely lyukat, zugot jelent. Ez egy központ, ahol az élet keletkezik. Minden élet. Az elemek itt átvitt, metafizikai értelemben vannak jelen, nem a konkrét fizikai megtestesülésükkel szerepelnek. A görögök asztrológiai jelként is használták, a Mars, Vénusz, Merkúr, Szaturnusz és Jupiter bolygókat rendelték a csillag ágaihoz.

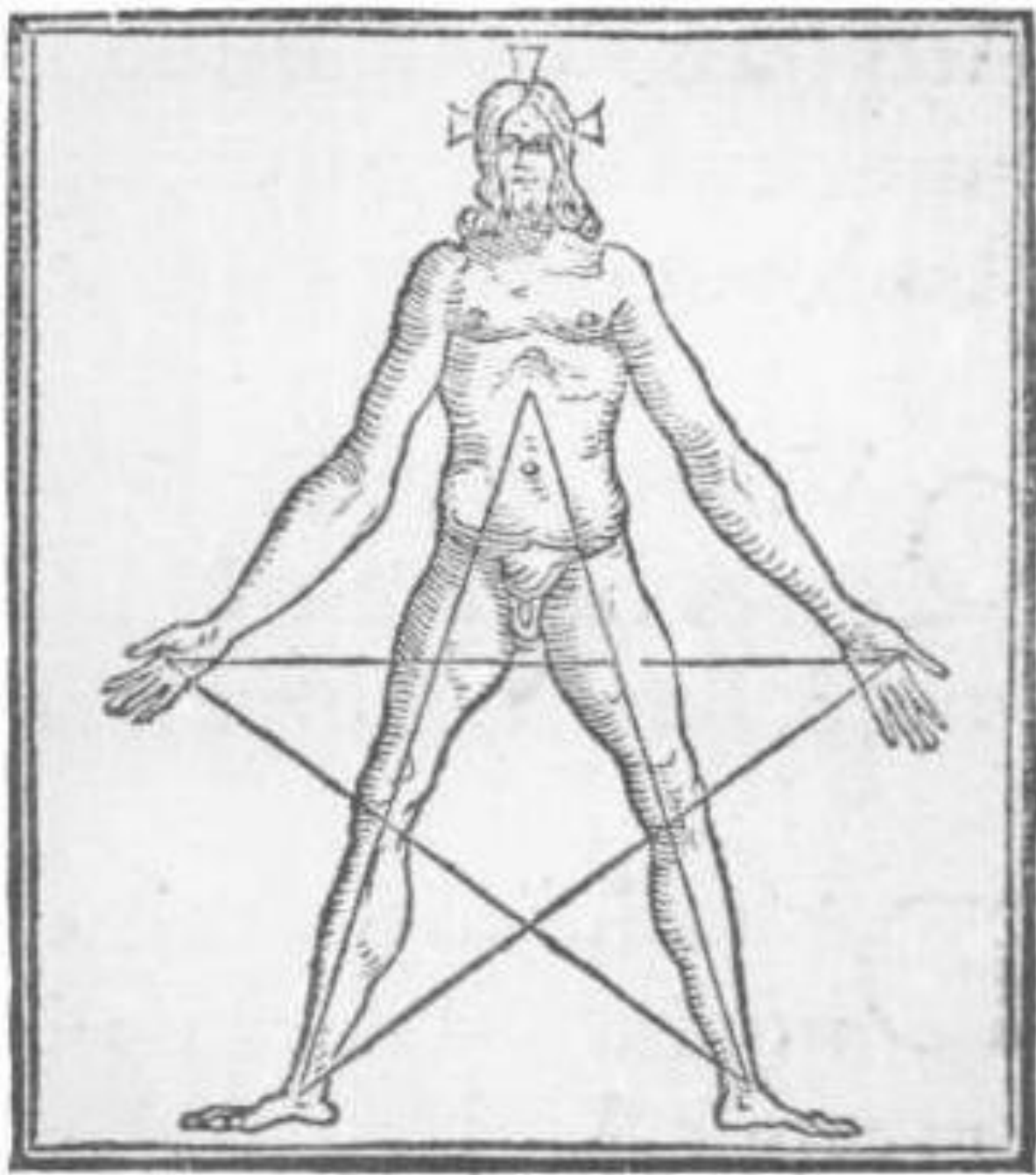

Az öt őselem gondolata a hindu világból került a nyugati gondolkodásba, kínai, sumer, hun és görög közvetítéssel. A víz és a tűz utal a két teremtő princípiumra, a férfi és női típusú térforrásokra (lásd Kisfaludy Györgynél), a föld az anyagot, a levegő az étert, a szellem pedig az isteni gondolatot szimbolizálja. A csillagot fejre is lehet állítani, ezt először a pitagóreusok tették. A syrosi Pherikidész fejtette ki tanaiban a Pentemichos elméletét, amely a Tartarosz egy helye, ahol el kellett helyezni a kozmosz csíráit, hogy rendezett világkép legyen a káoszból. Más szavakkal, de a Védák is hasonlókról írnak. Tehát a fordított pentagrammának nincs köze a sátánizmushoz, ezt csak a rémregények írói, és néhány túlbuzgó „fekete mágus” találta ki. A korai ókeresztény misztikában, a gnózisban a fordított csillag, aminek az alsó csúcsa is hosszabb, a Hajnalcsillag, vagyis a Vénusz volt. Ez Jézus szimbóluma, de egyben Luciferé is. Izaiás nevezte Lucifert a hajnal fiának. Lucifer nem azonos az

ördöggel. Ezoterikusan Jézus és Lucifer (Fényhozó) azonos minőségű, de eltorzult ez a nézet az egyházak által.

A középkorban sok vallási csoport, az ariánusok, a bogumilok, a katharok, a johanniták és a templomosok is használták, ezért lovagcsillagnak is nevezik a pentagrammot. A különféle „pogány” táltosok, mágusok, vajákosok is ismerték, ezért boszorkánycsillagnak is hívják. A számmisztikában a nő és férfi harmonikus egységét is kifejezi, $3+2=5$ értékkel, jelenti a boldogságot és a házasságot is. Rómában a S A L U S betűket írták a csillag csúcsaihoz, a Salus egészséget jelent. Hellaszban Hügeia, az egészség és tisztaság istennőjének jele volt.

Valeriano Bolzani 1556-os könyvéből, a Hieroglyphicából való ábra

Az újkorban számos okkultista, politikai és titkos társaság használta fel. A korai szabadkőműves mozgalomban a Nap jelképeként lángoló csillagként ábrázolták, mint az élet forrását. Az Arany Hajnal rend rituáléiban szellemek idézésére szolgált, egyetlen vonallal kellett megrajzolni. De kétségtelen, hogy a legnagyobb karriert vörösre festve a kommunista rendszerben élte meg a csillag. Anton Szandor LaVey ateista filozófus Baphomet pecsétjeként használta a csúcsára állított csillagot, ezzel a test felsőbbségét hirdette a szellem felett, így lett a fordított csillag a Sátán jele. A modern újpogány Wicca kultuszban az öt elemet jelenti a talpon álló csillag.

A hexagramma titkai

Kinyílik az Élet Virága

A most következő jelkép története régre nyúlik vissza. Sok vihart is kavart nemzeti körökben, mert Dávid-csillagként ma a zsidósággal forrt össze, pedig nem ők találták fel a „spanyolviaszt”. Lehet, hogy sumer viasz volt? Vagy hindu?

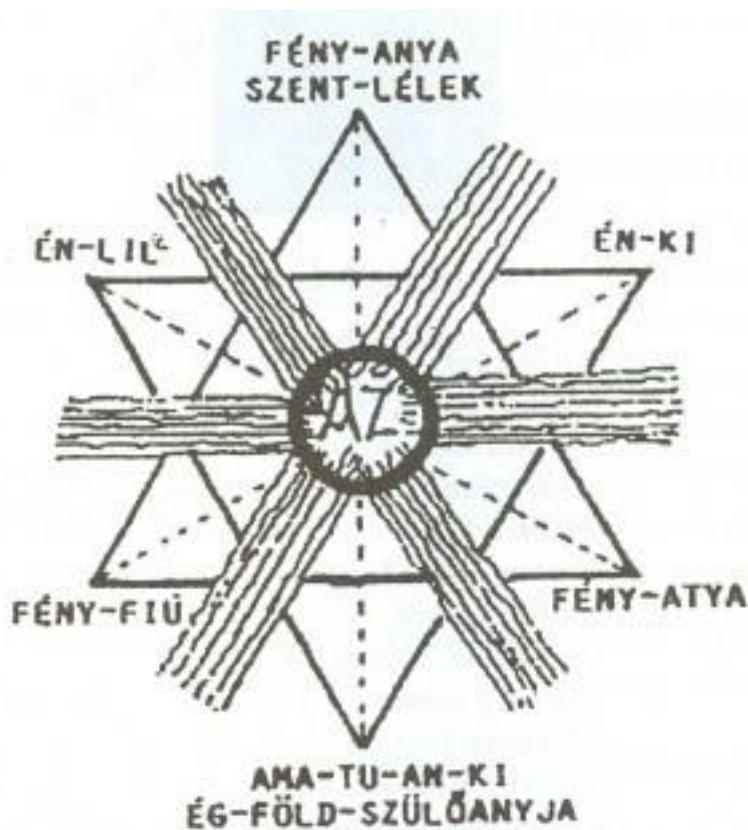
A legrégebb adatok

Mielőtt a sémi népek használatba vették volna, már létezett más kultúrákban, leginkább Mezopotámiában volt ismert. Babilon volt amúgy is a mostani emberi civilizáció bölcsője, itt szálltak alá az anunnakik és az apkalluk. A hatágú csillag feltűnik Indiában és benne van a teozófusok emblémájában is. Tehát, jóval szélesebb körben van használva, mint ahogy azt az átlagember gondolná. A zsidók nem használják olyan régen, a XVII. századtól lett hivatalosan elfogadott, és onnan került az izraeli zászlóra. Erről így vall **dr. Israel Shasak**: „A Dávid pajzs története az 1648. évben, Prágában kezdődik. A Harmincéves Háború utolsó évében a svéd hadsereg ostromolta Prágát. A várost jobbra a felfegyverzett polgárok védték, akik között zsidó egységek is voltak. (Ez a helyzet Mária Terézia koráig állt fenn, aki megszüntette a zsidók részvételét a fegyveres szolgálatban.) A svédeknek nem sikerült bevenniük a várost, ezért a német császár, III. Ferdinánd elhatározta, hogy kitüntető zászlókat és egyéb díszeket adományoz a polgári őrsereg alakulatainak, mégpedig az általuk meghatározott hovatartozásuknak megfelelően. Ebbe a zsidók is beletartoztak. Azonban Bécsben senki sem tudta, hogy miféle jelképet helyezzenek el a zsidóknak szánt zászlón. Még az Openhaimer család, a császár „udvari zsidai” sem tudták, hogy mit kéne tenni. Tanácsalanságukban a tudós bécsi jezsuitákhoz fordultak, hogy találjanak már ki egy zsidó jelképet. Ők végül arra a következtetésre jutottak, hogy Dávid király „biztosan a nevének az első és utolsó betűjét, a D-t viselte a pajzsán”. Tudták, hogy a zsidó ábécé 400 évvel Krisztus előtt alakult át arámmá, noha a korábbi ábécét is használták ünnepélyes alkalmakkor. Például a régi zsidó pénzeket ezekkel a régi betűkkel feliratozták, amelyek megegyeznek a föníciai betűkkel. Ebben az ábécében a D betű egy háromszög, hasonlóan a mai görög deltához (Δ). Ezért egymásra helyezték a két háromszöget, amely így kiformázta a Dávid pajzsot. Ezt azután ráhímezték a zsidó zászlóra és odaajándékozták a prágai zsidóknak, mint egy megtisztelő kitüntetést az országnak tett szolgálataikért.”

Azt kell még elmondani az arámi írásról, hogy az az örmény ábécé alapja, de mind a héber, mind az örmény visszamegy a babiloni ékírásra, amelyet az „égből jött” nép hozott. Az Aram név elterjedt Örményországban, lásd Hacsaturjánt, a zeneszerzőt. Viszont az ókorban Galilea a pártusoké volt, ez a nép ma örmény néven ismert. Így hatott egymásra a zsidó és a szkíta kultúra, két irányban. De a Dávid pajzsaként ismert hatágú csillag, hexagramma ennél is régebbi, nem egyszerű vallási szimbólum, vagy nemzeti jelkép, hanem ezoterikus jelentése van. Egy jól képzett rabbi ezt még tudja, a gyengébbek már nem. A neves izraeli történész így folytatja: „A zsidók ténylegesen sosem hallották a hírét, nemhogy használták volna ezt a jelképet 1648. előtt, kivéve a Kr. előtt 700. és 400. közötti időközt, amikor zsidók és nem zsidók egyaránt használták – a varázslataikhoz. Mindenesetre eléggé szórakoztató azt tudni,

hogy annak a zsidó jelképnek, amely ma Izrael zászlaján látható, a bécsi jezsuiták adtak jelentést a német császár kívánságára.”

<https://internetfigyelo.wordpress.com/2009/11/24/dr-israel-shahak-honnan-szarmazik-a-david-csillag/>

Egy ábra Badiny Jós Ferenc művéből. A tudós babiloni eredetűnek tartja a csillagot.

Professzor dr. **Badiny Jós Ferenc** sumerológus kutatásai során talált egészen régi nyomokat is Mezopotámiában. Gondolatait a máig vitatott könyvében, a *Jézus király, a pártus herceg* c. munkájában adta közre, a 66. oldalon. „*Ur-Nammu* törvénytáblájának homlokán levő hatágú csillag hitvilági tartalmát mutatja a 67- oldalon lévő geometrikus rajz. (lásd idézett mű – a szerk.) A középen látó félgömb neve sumír nyelven „AZ” (a magyarul nem tudók így mondják: „ász”), és értelme, jelentéstartalma megegyezik a hindu bölcselet „Brahman” gondolatával. Tehát: a Létnek, a Világegyetemnek ősökát, az egyedülvaló, de a fénnel mindenekbe létet árasztó, önmagában teljes, de szóval és értelemmel el nem érhető, önmagában valós, kiegészítésre nem szoruló, hiperabszolút értelemben vett Istenvalóságot jelenti. „AZ” maga a „Lét”, tehát nem létezik, mert a létezés már funkció, melynek előfeltétele a „Lét”. Badiny a hatágú csillagot az égi-földi kettős szentháromság jeleként azonosítja.

Az ősi Indiában is ismerték a jelet, használják ma is a mandalákon, mint védő pecsétet. A hinduk sat-kóna néven említik, két háromszögből áll össze, a felfelé mutató a férfi típusú Purusa, a lefelé mutató a női jellegű Prakriti. Hagyományosan Krisna hajléka, a Gólóka-csillag.

Egy szúra is említést tesz róla a Brahma-szanhítában.

„Az isteni lótoszvirág hatszögletű kelyhében lakozik Krsna. Ez az otthona az Abszolút benső lényéből fakadó uralt s uralkodó arculatának. Középütt a támasz, a gyémánthoz hasonlatos, önnön fényében ragyogó Krsna alakja áll, mint az összes energiák lelki forrása. A tizennyolc szótagból álló szent [Gópál-]mantra hat részre tagoltan, hatszög alakban nyilvánul meg.”

Vadzsravarahi mandala.

Meditáció során is gyakran vizualizálják a hinduk a hatágú csillagot, mert ez által tudatosabbak lesznek a felsőbb istenségre. „A hatszög a meditációt elősegítő jantrává rendeződik, s aki szeretne bebocsátást nyerni Krsna isteni kedvteléseibe, az lépésről-lépésre fölismerheti a szent mantra hat aspektusát: 1) Krsna eredeti alakját (krsnája), 2) Krsna vrndávani kedvteléseinek eredendő természetét (góvindája), 3) Krsna legkedvesebb szolgálóinak eredendő természetét (gópídzsana), 4) a teljes önátadás természetét, amit Krsna kedvesei tanúsítanak (vallabhája), 5) a tiszta lélek eredendő szent tudatosságát (szvá) és 6) a lélek Isten iránti szeretetteljes szolgálatkészségét (há). A lelki gyakorlatok (szádhana) síkján a hatszögű jantra és a szent mantra révén a hívő ember szívében megnyilvánulhatnak Krsna földi kedvtelései, míg a tökéletesség (sziddhi) síkján fölismerheti Krsna égi játékait.” Idézet a Kagylókürt folyóirat 2010/54 számából, **Swami B. G. Narasimha** tollából.

Faragott doboz Székelyföldről, a hatágú csillagban benne az Élet Virága mandala.

A hatágú csillag rokona a szintén Indiából ismert mendala, az Élet Virága, amely megjelent a magyar népművészetben is, ládákon, kopjafákon, sulykolókon, bútorokon. Megtalálható volt Asszur-bán-apli templomában, Mezopotámiában, Pekingben, a Tiltott városban, az örmény Tatev monostornál, Japánban, Izraelben, Törökországban, Marokkóban, de még Mexikóban és Peruban is! Hagyományosan az univerzum leképeződésének tekintik, kiszerkeszteni igen könnyű, egy kör körvonalára azonos körzőnyílással húzunk íveket, és megkapjuk a jelet. Platóni testnek, azaz szabályos mértani formának tekinthető, bár síkidom. A Metatron-kocka is tartalmazza.

A hexagramma, mint Metatron arkangyal jelvénye.

„Amiket állítok e szimbólumról nem kitaláció, ezekkel a konkrét szavakkal írták le már az ősidőkben is. Azt gondolom azért nevezték az Élet virágának, mert egy virágra

emlékeztet, és mert minden élő és nem élő létező felépítését és működését fejezi ki; mindent, ami valaha is manifesztálódott.” - **Drunvalo Melchizedek**.

Tér+Idő=Téridő!

A hatágú csillag ezoterikus jelentőséggel bír, ezt már írtam. De hogyan? Dr. **Czeizel Beatrix** és **Greskó Anikó** médiumok szerint a 13. csillagnemzetség maga a mindenütt jelenlévő Szentlélek. Valóban, a Szentlélek, vagy Szent Szellet (szellem) mindenütt ott van. „Ez a nagy erő erejének ereje; mert minden légneműt legyőz, és minden szilárdat áthat.” (Tabula Smaragdina, 11. pont) Ha pedig a Szent Lélek mindent áthat, akkor nélkülözhetetlen valami, ami nélkül nincs élet. Nem valami vacak galambocska, nem is sas, de „repül”, azaz minden dimenzióban azonos intenzitással megnyilvánul. Akkor tehát legyőzi a távolságot, az egész térre kiterjed. Ha a térben mozog, és kitölti azt, akkor tér. De a térnek időben is léteznie kell, mert ha egy attoszekundumig sincs, akkor nincs. Tehát a tér és az idő, mint téridő kel, hogy együtt szerepeljen. Ezt fogjuk most megvizsgálni, idecítálva **Kisfaludy György** kutatási eredményeit. „A tachionok sebességét nem korlátozza a fénysebesség, mert tömegtelen időforrások szülik őket. Ez a tűzokádó sárkány a népmeséinkben, és a népi szokásainkban. A csángók pont olyan sárkánnyal ünnepelnek, mint a kínaiak. Eljátsszák a teremtetést, elmesélik a teremtetés folyamatát, értik a teremtetést. Ez azért egy fokkal jobb, mint az "egyszerűlünk" depressziós világa. Ezen a képen egy ötszörös fénysebességgel száguldó dimenzióforrás külső eseményhorizontjait látjuk, méghozzá abban a pillanatban, amikor éppen betekintést nyer a saját virtuális valóságába. Ez olyan meglepő lehet neki, mint neked az első rólád készült hang vagy videofelvétel.”

Tehát, a tachion elhajlik, visszakanyarodik a másik teremtető terében, és hurkot leírva végtelenszer folytatja a játékot, ezáltal teremtetve újra és újra az őt létrehozó képet. „A dolog ezzel még nem ér véget, mert a virtuális létező, amelyet ez az esemény megszült, nem azon a helyen indul, ahol a múltjába hatoló forrás tartózkodik, hanem abban a pontban, ahol akkor volt, ahonnan a gömbszerűen táguló múltfelszín kiindult. Ez esetünkben úgy hatvan fokkal arrább található a pályán, a forrás előtt. Jó kis ellentmondás, mert ami a forrás előtt van az a jövője, a forrás maga a jelen, és a valóságban a virtuális forrás a jelenlegi állapot előtti információkat és ezzel a múltbeli állapotokat hordozza. Úgy is mondhatjuk, hogy a forrás a jelenből a jövője irányában a saját régebbi énjét látja maga előtt, ami egyre rohan előtte azon az úton, amit az imént már bejárt. Ez nem egy másik, hanem ő maga egy másik helyen.”

A tachion, a tűz elemű forrás a fénysebesség 3,16xosára képes, míg a tardion csupán fénysebességgel bossa novázik ide-oda. Ez a víz elem, az Anya. Ebben születik meg a téridő a visszacsatolások sorozatával. Lássuk, hogyan! „A dolog lényege a 60 fokkal elcsúszott "másolati" dimenzió ugyanúgy lezajló idő-visszacsatolódásával folytatódik, és ez tovább ismétlődik a harmadik, negyedik, ötödik dimenzió megszületésével. Ezek nem más, még csak nem is új dimenziók, de még másolatoknak se mondhatjuk őket, mert nem mások, hanem maguk is a kiindulási források, így se a másolat, se a tükröződés szó nem fedi a valóságot. A magyar másik kifejezés közel jár a valósághoz, mert a "ik" utódot jelent, és ez kiköpött "mása" az eredetinek, hiszen ő maga az, csak egy kicsit eltérő időben. Érdekes, hogy az utóda a mindig a gyermeke belsejében szüli újjá, pontosabban ez egy önnemzés. Ez a

motívum is nagyon gyakori a mondák és a mitológiai, teológiai leírások berkeiben. Innen erednek azok a furcsa kijelentések, hogy a saját gyermekéhez ment feleségül, vagy nászra kelt az apjával. Ebből egy avatatlan olvasó persze arra következtet, hogy a görög pogány istenek lépten-nyomon fajtalanyságot követtek el. Ez persze butaság. A görögök is őrizgették a teremtésről való fontos tudást. Sokat ártottak az előítéletes értelmezők a dolognak. A görögök leírásaiban jelzik, hogy az időről szól a tanítás, de ez az értelmezőknek magas volt.

Kronosz (idő) Uranosz és Gaia titánok (hatalmasok) gyermeke, és úgy is mondhatjuk, hogy ekkor született a Kaoszból a téridő. Ennek al-időrendszere a Naprendszerben Kronosz és REia gyermekei alakjában jelenik meg, akit szépen sorban lenyel, de az utolsó gyermeket Reia elrejt, és egy követ tesz a pólyába Zeus helyett. Zeus így felnőtt és Métisz nevű felesége tanácsára megtámadta atyját, hogy megfékezze nemzőképességét. De lenyelte várandós feleségét, viszont ekkor teljes fegyverzetben kipattant a fejéből Athéné. És így tovább.... Az ötödik forrás megszűli a hatodikat, de ugyanakkor elfogy az első forrás alól a sajátmúlt esszenciája, és ezzel ez nyomtalanul el is tűnik a létezésből. Ezért a rendszer soha nem jut el a hatos szimmetriának arra a fokára, hogy egyszerre hat forrás létezzen. Nem jut ötről a hatra. Ezt egy fekete spirál jelzi az alanti mozgó ábrán. (lásd az ABLAK sorozat 14. lapján) Minden virtuális dimenzió egydimenziós tachion, de együttes hullámvilágukban egy olyan hatos szimmetriában áradnak szét a tér minden irányába, amelyben mind a hat forráshely képviselve van, csak ezek között egy mindig üres, esszenciátlanabb (nemtér-nemidő) réteg lépked egy-egy forrás szemszögéből. Ezt a mitológiák idősemminek is nevezik. Ha valóban ki akarunk lépni a zsákutcából, amit a térben végzett űrhajózási elképzelések jelentenek, akkor erre fog vezetni az út.” www.hunok.hu

Mind ezeket a fent felsorolt dolgokat jelképezi a hatágú csillag, de a lényege Kisfaludynál áll leírva. Erről szól az összes teremtési mítosz és legenda. Aki ezt tudja, az képes elutazni kozmikus távolságokra is. Ehhez még majd meg kell ismerni a fényt, ami hasonló a térkvantumhoz, annak egy módosulata. Minden nép kultúrájában megjelent a hexagramma, Közel- és Távolság-Keleten, Európában, Dél-Amerikában és Afrikában is. Hatágú csillagként, élet virágaként, hatszirmú lótuszként jelenik meg, népi fafaragásként, mandalaként, vagy a héber zászló motívumaként, templomi oromdíszként, az mindegy. Ugyanazt az ősi lényegét fejezik ki, még ha földrajzilag távol is voltak használatban.

Az energiacsillag

Van egy mindannyiánk által, ha másképp nem is, de látásból ismert jelkép, a nyolcágú csillag. Ott látható minden református templom tornyán, de még a mecsetekben is látható. Ez a szimbólum is az ősidőkig nyúlik vissza.

A jel eredete

Már látható volt több ezer éves véseteken is, melyek Babilonból származnak. Ott egyértelműen Ishtár, vagy Innana jelképe volt, és a Vénusz bolygónak feleltették meg. De ezen az úton Lucifer jelképe is, mert mint fényhozó, a fénykvantumban lévő transzfer elem lehet. Szerintem. A Bibliában Izaiás próféta nevezi Lucifert a Hajnal Fiának. „Miként estél alá az égből fényes csillag, hajnal fia?” Tehát a Vénusz bolygó, amit a nép esthajnalcsillagnak nevez, de az ezoterikában szokták Lucifer bolygónak is hívni. A héberek Babilon ellensége voltak, és ezért démonizálták a babiloni istenségeket, gonosz lett így a hajnal fiából is. Az iszlámban Rub el Hizb a jel neve.

Ishtár istennő pecsétje. A nyolcágú csillag egy fényszűzre vall.

Ishtár egy anyaistennő, a fény egyik szüze, a Nagyboldogasszony hét lányának egyike. És mint ilyen, egy igen magas égi minőség, a fény megtestesülése, de erről majd később lesz szó.

A jel nem maradt Babilonban, mert eljutott a görögökhöz, egyiptomiakhoz, a vikingekhez is, ez ma a norvég mintaként is ismert jelkép. És ha a térképre nézünk, akkor ott a „térképcsillag” (compass rose). És felfedezzük állami zászlókon, például az azeri, vagy a chilei lobogón, de Székelyföld zászlaján is. A betlehemi csillagot látja benne a keresztény szimbolika, bár az inkább egy ufó volt. „A keresztény egyházak bizonyíthatóan a 9. század után kezdték el használni. Számos katolikus templomban megtalálható, de még ennél is több ortodoxban, főként Oroszországban. Itt általában a Mária-ikonokon láthatjuk.” Mondja ezt Vasile Bota, nyugalmazott ortodox pópa. A görögkeleti egyházban a paradicsomot jelképezi, és a végső átváltozást. A reformátusok Kálvin-csillagként említik, a templomok tornyán ezt látjuk. És ott van még sok helyen, például a názáreti Üdvözet-Bazilikában, a londoni Szent Pál katedrálisban, a párizsi Louvre-ban, és egy román futball csapat, a Venus Bucuresti is használta emblémaként.

A székelyek zászlaja.

A heraldikában a nyolcágú csillag a Vénusz újjászületését jelenti. A Vénusz azért is fontos, mert Lucifer, mint fényhozó szerepel az írásokban, tehát egy olyan transzfer elem, ami a fényt, a fénykvantumokat viszi át egy másik helyre, talán a tükörvilágba. Azért van az, hogy Lucifer neve összeforrt az ördög szinonimájával, pedig nem valami gonosz entitásról van szó, hanem egy olyan fényvivő közegről, amely a velünk ellenfázisban lévő tükörvilágba, vagy antianyag-világba viszi a fényt (anti-fényt). Ez a világ olyan, mint a miénk, csak ellenfázisban van minden. Azért számít gonosznak Lucifer (a túlvilág főnöke), mert a világával való találkozás ránk nézve pusztító, az anyag és az antianyag kioltja egymást kavitáció során. Ezt csinálja villám, de az atombomba robbanása is. Már néhány bar-nyi nyomásugrás kavitációt idéz elő, ekkor átjön az antianyag, és anyaggal érintkezve felrobban.

A norvég mintán is rajta van a fény csillaga.

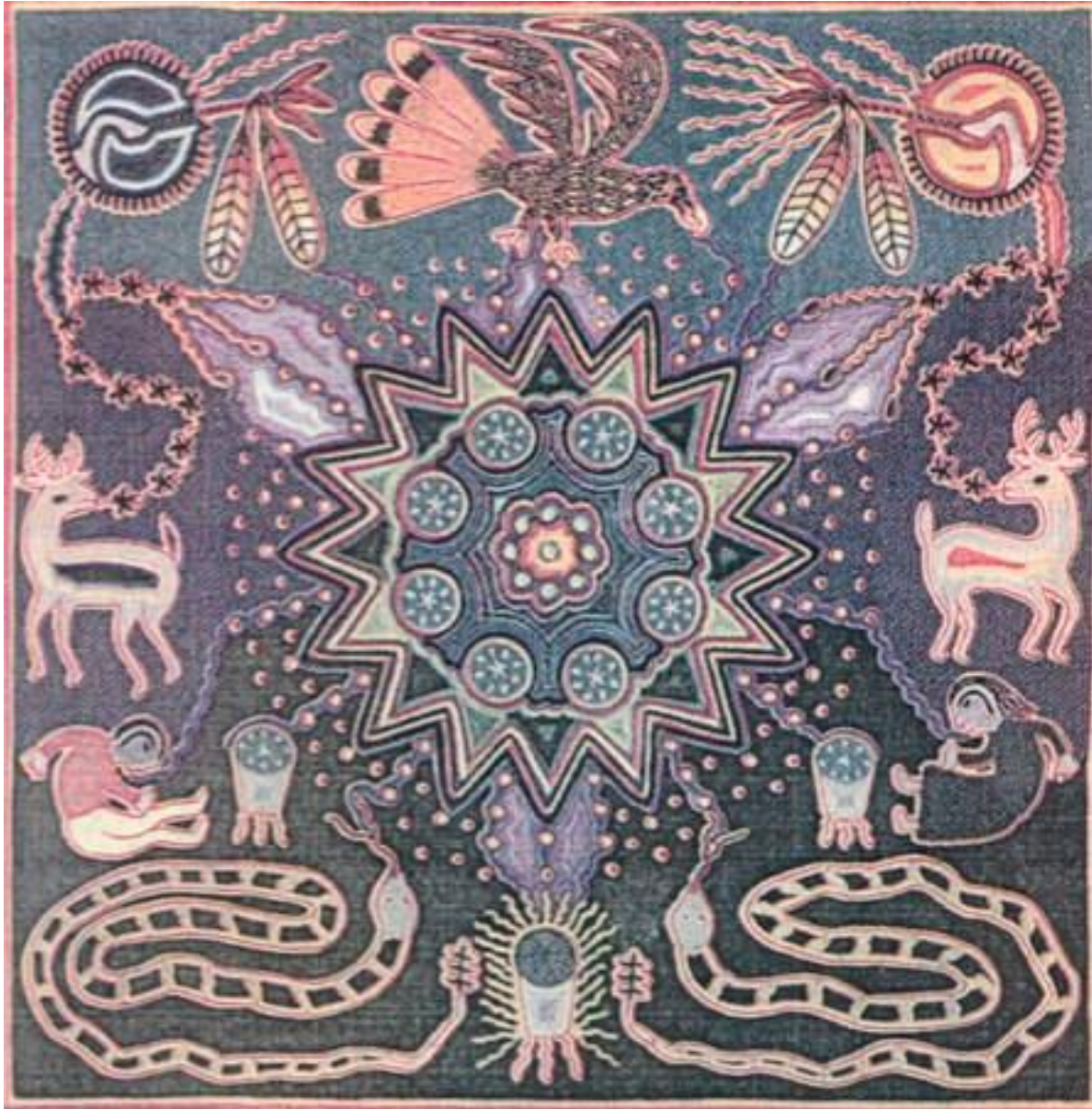
Metafizikai magyarázat

Eddig nyomon követtük a jelkép kultúrtörténetét, de látnunk kell a mögöttes tartalmát is. A hét meg a nyolcát! Szokták ezt mondani, és ezzel utalnak tudatlanul is a megoldás kulcsára. A térről már volt szó, de a fény egy minősített, speciális esete, működésében hasonló. Erről **Kisfaludy György** kutatót faggatjuk, az Ablak sorozaton keresztül. „A térkvantum is energiakvantum, csak teljesen egyedi, mert ez a kvantum a Kaosban jön létre, és csak ott. A már kialakult esszenciális téridőben ennek a szimmetria rendszernek egy duális módosulata alakulhat csak ki. EZT NEVEZZÜK MI FÉNYNEK. A duális szó itt geometriai duálist jelent. A fizikában használt értelemben is duális ez a rendszer, mert egyszerre teljesíti az ott kívánatos paramétereket is, vagyis hullám is kvantum is, mert a térkvantum is ütköztethető, és tömege is van. Anyaginak viszont nem nevezhetjük, mert a részecske szó is hibás. Ez egy speciális fotínó. Nem foton, mert az egy elméleti és gyakorlati tévedés elméletén alapszik. A kvantum az valamiből egy adag, és ide nyugodt szívvel besorolhatjuk a fotínónkat. A nevet Pauli - olasz származású osztrák fizikus - találta ki 70 évvel ezelőtt. Nekem tetszik. Olaszosan annyit jelent: fotonocska.”

Azt is megtudjuk még, hogy a kocka és az oktaéder geometriai duálisok. Ez a két forma igen fontos, gondoljunk a piramisokra. Csak egy gúlát látunk, de lefelé is gúla, csak még nem ásott alá senki. De van egy két jó modell, például a Magyarságtudományi Füzetek sorozatában megjelent, **Kiss Dénes** költő által írt *A titokzatos ősnyelv* című szám borítóján látható „betűpiramis”.

„A hatos szimmetria a nyolcast, a nyolcas a hatost favorizálja, mert ez a geometriai duálisa. Lesznek még sokkal bonyolultabb létezők is, de kezdetben a legvalószínűbbet és a legkönnyebben megszületőt feltételezzük. A törvény következő beteljesülésénél

az oktaédert a kocka követi, és a 64 dimenziós téridőt követően egy még magasabb dimenziószámú téridő születik az első függőségében. Ez már az a fény, amit mi is ismerünk. Itt mindjárt az egyhiperteres fénykvantumot mutatjuk meg, amihez hasonlót már a téridőnél is mutattunk. A térközép itt nincs ábrázolva. Azt az útvonalat is mozgásban mutatjuk, amelyen az idővisszacsatolásban a források folyamatos újrameletkeznek. Mindig hét Tűzforrás létezik. A sárkány hét fejét a sárkány szíve, a sárkány szívét a hét Tűzforrás kelti.”

Egy táltos által készített rajzon is látszik a fénykvantum, közepén a „királynő”.

A fenti rajz érdekessége, hogy a fénykvantum mellett vannak lények, állatok, emberek, és kis furcsa bojtos figurák, a lelkek. Ezek mind kötve vannak a fénykvantumhoz egy fluidszállal (időszállal). És rajta van a két hiperteres téridő, a 16 ágú csillaggal szemléltetve. Ezért az energiacsillagot fénycsillagnak is szokták nevezni. Bár a kép oldalcsérés, mert a női alaknak kéne baloldalt lennie, a férfinek pedig jobbra.

Eos szekere, a hajnal érkezése. Görög váza részlete.

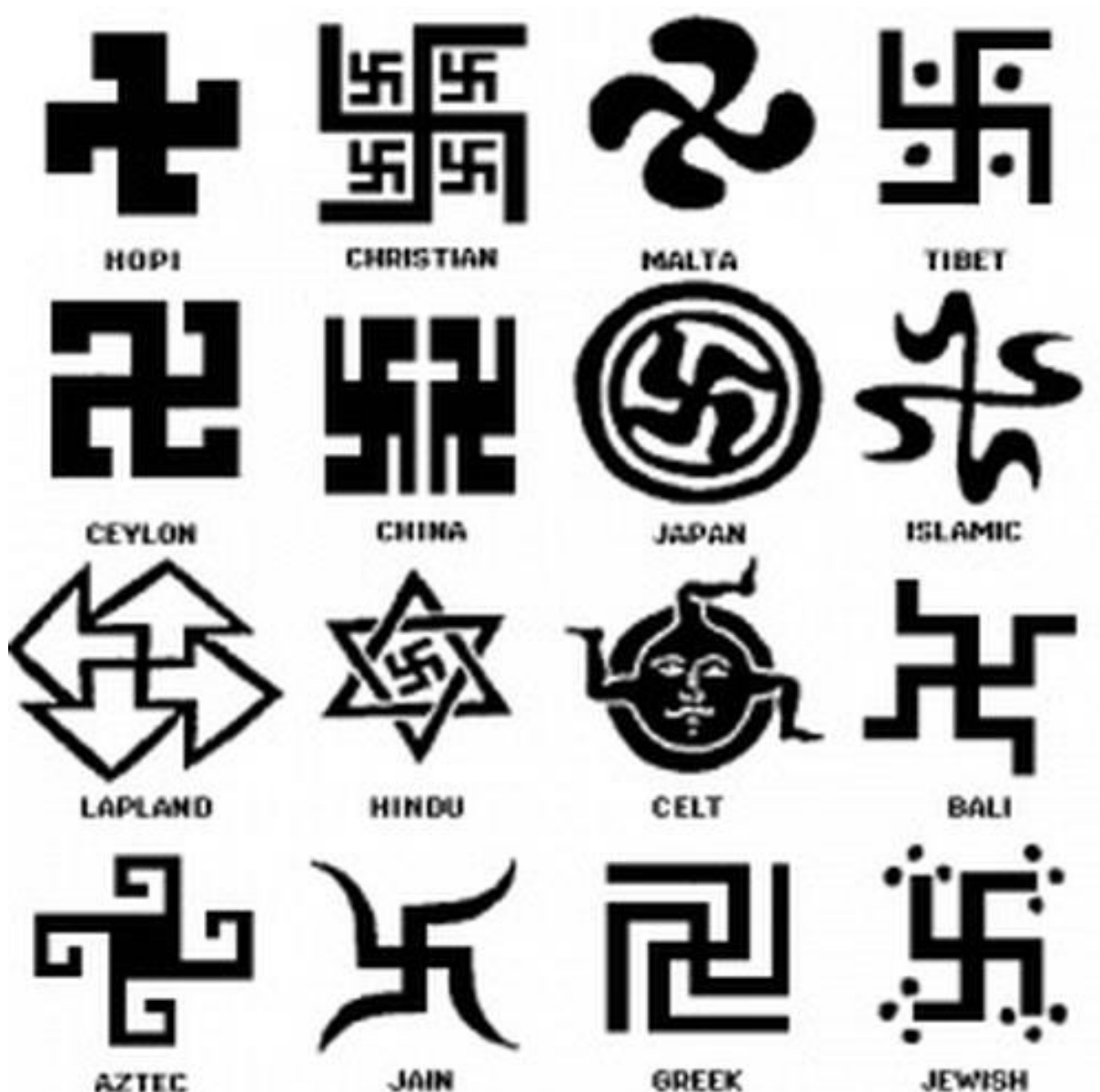
„A fény nyolcas rendszeréből eredően hét forrású. Hol itt, hol ott emelkedik a dimenziószáma. Az alsó vagy a felső Vizekben. 60 dimenziós, ameddig az egyhiperteres tér a tizenegy forráshelye miatt 44 dimenziós volt. Ahogy már a téridőnél is jeleztük, hogy az sem oktaéder alakú, ugyanígy óvakodjunk attól, hogy a fénykvantumot kockának nézzük. Szimmetriarendszere a kocka és a nyolcágú csillag között oszcillál, ezért mindkettőt úgy őrzi az emberiség, mint az energia jelét. Természetesen itt is minden tudásodat, amit eddig megszerezte a téridőről továbbra is használhatsz, így azok a csigaházszerű táguló tenzorfelszínek is ugyanúgy kialakulnak, mint a térnél is. A hipertér nélküli fénykvantum nyolcas szimmetriájú és ezért $8 \times 4 + 1 = 33$ dimenziós, az egyhiperteres fény $15 \times 4 + 2 = 62$ a kéthiperteres $22 \times 4 + 3 = 91$ dimenziós. Talán észrevetted az "ellentmondást", amely a dimenziószámokban mutatkozik, de ha jól akarjuk jellemezni a fénykvantumok dimenziószámát, akkor nem hagyhatjuk ki a "sárkány szívét", a térközépben tevékenykedő Víz típusú segéddimenziót sem, mert e nélkül nem is tudna a létezésben megmaradni. Ezt női típusúnak is mondhatjuk. (Ő a rabul tartott királynő, a fény szüze). Ezért mondjuk a hölgyeknek, hogy "édes szívem"? Hófehérke és a hét törpe. Gondold végig a mesét és annak eseményeit. Gonosz királyasszony, eltaszítja a mostohalányát, hamis hír a haláláról a vadásztól (férfi), erdő, hét törpe (férfiak), aki lámpát (kisebbek és tüzet visznek), igazmondó tükör (másolat), álruhás mostoha (a hordozó öregebb női közeg), mérgezett alma, tetszhalott királynő, hét törpe sír (kiáradás), új szereplő (a nyolcadik férfi) herceg, zökkenő, mérgezett alma kiugrik a Hófehérke torkából, és a nyolcadiké lesz. Itt a férfi szereplők jószívűek, és szeretik a királynőt.” Eddig az idézet, aki többet akar tudni, látogassa a www.hunok.hu oldalt.

Szvasztikák nyomában

Van az emberiségnek egy jelképe, ami ma sokak számára a gonosz szimbóluma, mert szorosan összeforrt a XX. század egyik legvéresebb diktatúrájával, a nemzetinek nevezett „szocializmussal”. Sem nemzeti, sem szocialista nem volt, de most nem ez a téma. A jel a horgos végű, valamely irányba forgó egyenlő szárú kereszt. Ez a jel több ezer éves múltra tekinthet vissza, tehát nem a náciak találták fel a spanyolviaszt. De alaposan átértelmezték, saját céljuknak megfelelően átalakították.

Jelek sokfélesége

Minden ősi kultúrában felbukkan a szvasztika, vagy horogkereszt, de leginkább a hinduk és a buddhisták alkalmazták vallásos tartalommal ellátva. Mindkét irányba foroghat, ha jobbos, azaz óramutató szerinti forgású, akkor szvasztika, ha balos, akkor szauvasztika a neve. Iménti férfi, a másik női energiákat indít be.

Először Kr. e. 2500 táján tűnt fel a Mohendzso Daro környékén, Indiában a jó szerencse jele, Kínában a halhatatlanságé. Gyakran pontokat is tesznek a kereszt szárai közé. A magyar kultúrában tekerőlevél és forgórózsa néven is ismert, a népművészetben is gyakori volt díszítő elemként. A szvasztika szó szanszkrit eredetű, szerencsés dolgot vagy jelet jelent. Először a Rámajána lapjain említik, de használatos shubhtika formában is. Napkerék és tetraskelion, crux gammata (gamma kereszt) néven is ismerik, a kelta kultúrában pedig a három szárú triskele hasonlít rá. Több nyugati kultúrában Fekete Pók a neve. A sumer és az ó-egyiptomi műveltség nem vette át, mert már addigra kiforrott jelképrendszerük volt, tehát nem volt rá szükség, de a görögöknél a meander dísz horogkeresztekből áll össze.

Egy hímzett bihari ing ujjja.

A nácik előtt nyugaton is gyakran használták, Robert Baden-Powell a cserkészmozgalomba emelte be, és a híres angol író, Rudyard Kipling könyveinek borítóját is gyakran díszítette e jelvény. Számos cég, például a Coca Cola és az ASEA is használta reklámplakátjain, a svéd gépgyár egészen a '30-as évek közepéig logóként, emblémaként tekintett a szvasztikára. Ma keleten használata általános, a japán és Taivan-i turistatérképeken a buddhista templomokat horogkereszttel jelölik.

Az tény, hogy az árja népek Indiában, Mongóliában, Tibetben és Kazahsztánban élnek, nem véletlenül küldte ide Hitler Otto Rahn-t kutatni, mert az egész német népi eszme a germán faj árja eredetdogmájára volt felfűzve. De mára kiderült, hogy a germánok nem a Hindu Kus árja népei közül valók, mert ezek is szkíta jellegűek, a németek a normannok és szászok, vikingek rokonai.

Egy 1913-as ASEA villamos motorkocsi menetkapcsoló szekrényén is ott van!

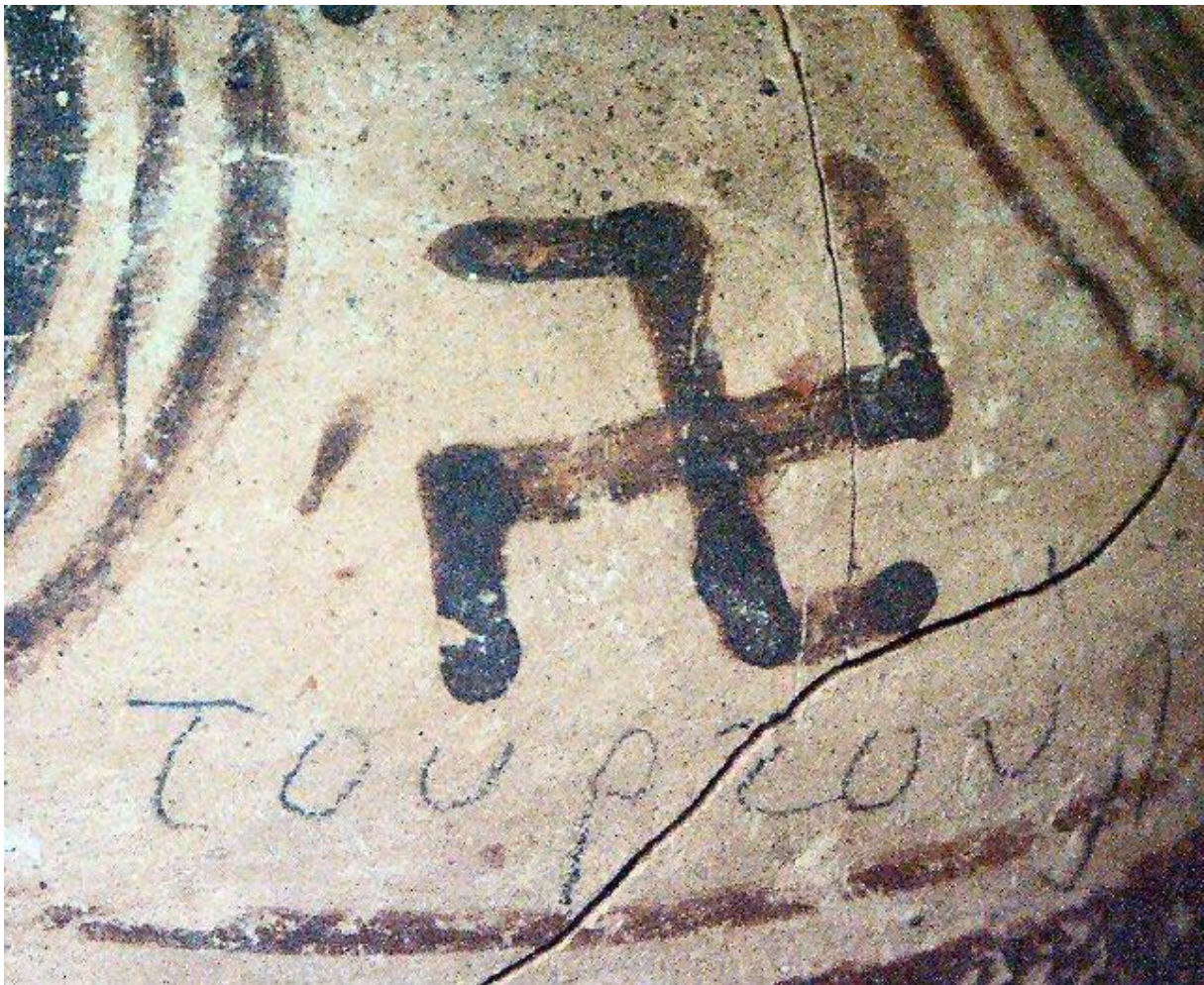
Meg több japán és kínai templom homlokzatán.

Jó szerencsét!

A horogkereszt, mint mondtam, több világvallás szimbóluma és egyben a szerencse jele, de szimbolizálja az újjászületést, az élet körforgását. A hinduizmusban mindenütt megtalálható, gyakran vésték falakra, hímezték ruhákra, festették használati tárgyakra, fegyverekre, kocsikra. A jelet két féleképpen használták, a jobbos irányú a világmindenség fejlődését (pavritti), a balos irányú a visszahúzódását (nivritti) szimbolizálja. A szvasztika Brahma jelvénye is, de Surya és Ganésa jelképe is egyben. Mivel négy karja van, jelképezi a négy égtájat és a stabilitást is.

A buddhista vallásban is elterjedt jelkép, de a buddhisták a II. világháború óta csak a balra forgó szvasztikát használják, mert a jobbos irányú volt a náci szimbólum. És sohasem állítják a csúcsára! Kínában a gyerekruhák gallérjára hímezik, hogy távol tartsa a rossz szellemeket és a démonokat viselőjétől. Az élelmiszerek dobozán a vegetáriánus ételeket jelölik vele. Japánban manji a neve és mindkét változat elterjedt. Az ellentétek közti harmóniát fejezik ki vele. A köznyelvben csak kampós kereszt néven említik.

A dzsainizmusban a legfőbb szent jelnek számít, egyike a 24 szerencsés jelnek. Mahavíra herceg vitte át a hinduizmusból, ő alapította a dzsainista vallást. Minden szent könyvnek és templomnak tartalmaznia kell e jelet, a szertartások elején és végén rizsszemekből rakják ki a padlón.

Egy krétai váza töredékén...

Európában a bronzkorban tűnik fel, méghozzá kamunai rózsá néven. A görögök és a latinok gyakran éltek használatával, a művészetekben, az építészetben mindenképp. A középkorban inkább díszítő motívum, különállva nem nagyon lehet találkozni vele, mert az egyház csak a latin keresztet tűrte meg, minden „pogány” jelet meg kellett semmisíteni. Az építők díszítősort alkottak a szvasztikákból, összefűzték őket, így nem volt feltűnő. A labirintusokat is a szvasztika elrendezése alapján tervezték. A középkorban a szimbólum leginkább a különféle eretnek mozgalmak által élt, a katharok, bogumilok, husziták, albigensek és a korai protestánsok tekintették jó jelnek.

Az amerikai indiánok is gyakorta viselték amulettjeiken, ponchójukon a szvasztikát, a négy évszakot és az égtájakat jelölhették vele. Az iszlámban és a zsidóknál a szerencse jelének tartották a horogkeresztet, az építésszek az iszfaháni mecsetben és az Ein Gedi-i zsinagógában mozaikokból raktak ki egymásba fonódó szvasztikákat sorként. Vallási jelentősége ám nincs.

A világon még a Teozófiai társaság címerében látható, több más jel, például a hexagram, az Om-jel és az Uroborosz kígyó társaságában. A teozófusok univerzizmusa felölel és egyenrangúként kezel minden jelképet, mert minden egy forrásból származik, minden vallás és eszme valamilyen módon az isteni elme

alkotása, tehát a jelek, bár különféle kultúrák használják, de mégis megférnek egymás mellett, mert egy azonos szellemiséget fejeznek ki másképpen.

Korai teozófus pecsét.

A lengyel Borejko család címere

„Dicső zászlónk és ez a szerencsecsillag vezet és vigyáz rád, bárhol is vagy”

Vénusz tükre, az élet forrása

A füles kereszt reneszánsza

Egy olyan jelképről lesz most szó, amely az egyik legrégebbi kultúra, az egyiptomi használt leginkább, de ma is töretlenül népszerű. Az egyiptomi vallás ma már kikopott a használatból, de a jel tovább él, a biológiában a nő nem, az asztrológiában a Vénusz bolygó szimbóluma.

Crux ansata, vagy kopt kereszt

A mai arab és muzulmán Egyiptom területén élnek a koptok, akik a régi hettita-szkíta egyiptomiak utódai. Vallásukban keresztények, de nem a római vagy a görög felekezethez tartoznak, hanem a régi gnosztikus, ma már eretneknek tartott vonulathoz. Mind a mai napig megtalálható náluk a füles kereszt a templomaikon és a szertartásokon. Az ősi egyiptomi népet ma ők képviselik a világban legjobban, kevesen tudják, hogy a ma szlovákként ismert tótok is a Nílus mellől vándoroltak a Tátra lábához (Toth→tót). A füles keresztet ankh néven említik a régi források, ékszerként ma is divatos. Lássuk a hivatalos meghatározást. „Az ankh vagy anh (kiejtés /æŋk/, jele: ♀) egy óegyiptomi hieroglif jel. Az 'nh szót szimbolizálja, melynek jelentése élet. Az ókori egyiptomi vallás isteneit gyakran úgy ábrázolják, hogy az ankhot a hurokrésznél tartják egyik kezükben vagy két kézzel fogják a mellükön keresztbe tett kézzel.” (Wikipédia) Másik neve a crux ansata, ez fogantyú vagy füles keresztet jelent. Mert valóban, olyan, mintha füle lenne, így is fogták kézbe a papok egykor, vagy a mai okkultisták.

A biológia könyvekben a nőnem jele, a nőiség kifejezője. Howard Carter szerint ez egy ősi nemi jelkép, mert felső ovális része a vulvát, az alsó T alakú fele a falloszt jeleníti meg. Ilyen módon androgün is, mert mindkét nemet tartalmazza, így nemtelen. De a természettudomány és az asztrológia mégis női jelképként fogadja el. És mint ilyen, a Vénusz bolygó jele. Vénusz a római megfelelője Aphroditének, a szerelem istennőjének. A Vénuszt hívja a néprajz Esthajnalcsillagnak, így megfelel Lucifernek is Izaiás próféta szerint. Más értelmezésben a füles kereszt Ízisz istennő övére kötött csomó, így Ízisz csomójának is hívják. Ennek az elméletnek a híve E. A. Wallis Budge és Wolfhart Westendorf. Mai értelemben az ankh a halhatatlanság, a víz és levegő elem jelképe, kulcs formája miatt talán a halál kapuját is képes megnyitni. A középkorban a rózsakeresztesek, alkimisták és hermetikusok alkalmazták a mindennapi mágiájuk során. Az alkímiában a rezet jelölték vele. Ma pedig a hippi és a gót szubkultúrában, filmekben, képregényekben is feltűnik, medálként pedig kötelező szuvenir egy kairói útról.

A magyar kereszt szó a körre vezethető vissza, az ankh felső része is kerek. Szegeden még körösztnek mondják ma is, utalva a körre. Tehát a kereszt a kör forrása, mert a közepéből indul ki minden, egy bonyolult hullámvilág kiinduló pontja. A keresztény szavunk is a kör-osztóra vezethető vissza, mert régen a táltosok egy kört rajzoltak maguk köré védelmül az ártó szellemek ellen, ezt osztották négy felé.

Ízisz kezében ott a füles kereszt, az ankh.

Földönkívüli eredet?

A '90-es években Virginia Essene készített riportot egy Orpheus Philos művésznevű látnokkal, aki Szent Mihállyal áll kapcsolatban. Rajta keresztül beszélt Mihály a füles kereszt eredetéről is, amely jóval túlmutat az egyiptomi kultúrán. Egészen Lemúriáig, és azon túl a Vénusz bolygóig vezet vissza. A Vénusz a modern ufó-korszakban kiemelkedő szerepet kapott, mert az '50-es és '60-as évek folyamán sok kontakta találkozott erről a bolygóról való nordikus vagy kaukázusi típusú humanoid lényekkel, akik egy párhuzamos világbeli Vénuszról érkeztek fejlett tértechnológiát használó űrhajókkal. Ezt mondja az arkangyal: „Később fontos korszak vette kezdetét, amikor néhány vénuszi lény eljött a Földre és elhozta a Vénusz tükrének nevezett szimbólumot. Ezt a szimbólumot jelenleg ankhnak nevezitek, amit később a lemúriaiak elvittek Egyiptomba, ahol az örök élet jelképeként lett használatos. De a Vénusz Tükré sokkal több volt, mint pusztán az örök élet jelképe, mert sarkaiban és vonalainak alakzatában egy titkot, a kozmosz üzenetét rejtette. Ha a mai ankh szimbólumot nézitek, négy L-alakú vonalat láttok, melyek közül a harmadik és a negyedik visszahajlik, és egy kört határoz meg. A kör a világmindenséget és a lét mindenütt jelenvalóságát képviseli. Az L-alakok a Törvényt (angolul Law), az Életet (Life), a Fényt (Light) és a Szeretetet (Love) jelképezik. Az ankh szára jelképezi továbbá a hímnemű pólust, az ovális kör alak pedig a nőneműt. A kettő egybe van szőve, mégis látszik a kettősség is, amely az illúzió világában szétválasztottság képében jelenik meg.” (Mihály arkangyal útmutatása az új évezredre)

Kopt ankh

A kopt egyház által használt kereszt

Az ankh evolúciója.

Egy esetleges értelmezés

Mivel az ankh magában rejti a férfi és női tulajdonságokat is, ezért felvetődik a kérdés, vajon van e köze a teremtéshez? Bizony van! Azt a pillanatot és állapotot ábrázolja, mikor az atya (tachion) belerohan az anya (tardion) hullámterébe, és azt modulálva, benne elhajolva időhurkot kelt. És ha megfigyeljük az ankh felső ovális részét, a fület, nem teljesen kerek, hanem csepp alakú, ami a T tetejére van állítva. Ez rokona a mandorlának, tehát teremtési zóna. Ugyanakkor egy haladó atya, ami az

anyában van. a csúcsos vége a haladási irányt is megmutatja. De míg a mandorla szilvamag alakú, ennek az egyik vége kerek, tehát az időhullámok gömbjei arra terjedve nőnek, míg a mandorla az ikervilág teremtő forrását is magában foglalja. Ez a zóna az első hét periódusban alkalmas a teremtésre, azon belül is a második és harmadik leginkább (lásd Kisfaludy). Ilyen módon az ankh tényleg a halhatatlanság jele, mert az időhurkok visszacsatolása által a teremtési zónában folyamatosan meg tud újulni a saját képének látomásai által. Ezért is az élet forrása. A kereszt mivolta már önmagában is erre predestinálja, hiszen két merőleges egyenes találkozási pontja. A latin crux szóban ott van a magyar kör-usz (körös) kifejezés, ami a forgásra, körpályán haladásra utal. A crucis lehet kör-ös-is eredeti alakú (talán etruszk), bírhat köröző Isten jelentéssel. Egy forrás időhurkot ír le, és ezzel létezteti magát, kiáradásával pedig modulál és behatol további források szféráiba, így teremt.

Erre utal Krisna neve, és a Krisztus minőség is, transzcendens értelemben a kereszt az Életfa (világfa, sámánfa) kiinduló pontja, innen terjed tova a Mindenható kiáradása. De az ankh egy speciális kereszt, ezt még meg is fejeli mind a két nem játékba hozásával, mutatva a kiinduló állapotot. (www.esemenyhorizont.uw.hu)

Ugyanakkor az ankh létezhetett fizikai formában is, ha volt, akkor én a szürkék által használt magnézium anyagú „varázspálcához” hasonlítanám. Egy kifinomult műszer, fegyver, kommunikátor, többfunkciós távirányító egyben. Talán ezzel is lehetett olyan rezgéseket előállítani, ami a több ezer tonnás köveket, betonlapokat is repülésre, lebegésre készítette. Sok ókori ábrázoláson a főpap vagy a fáraó kezében látható a füles kereszt, amint azt célra tartja. Ha ez ilyen formában létezhetett, akkor ez egy igen fejlett és jól megtervezett technika volt. Működése mindenképpen a tértechnológián kellett, hogy alapuljon, nullponti energiát használva tápforrásként. Ha pedig az ankh az élet forrása, akkor egy füles kereszt alakú szerkezet lehet akár egy teremtőgép, duplikátor vagy replikátor. Olyan eszköz, amivel akár létre lehet hozni anyagot, vagy a meglévő szerkezetét módosítani lehet. Így az sem zárható ki, hogy a vénuszi emberek faja már régen ismeri ezt a találmányt, és használja is a minden- napokban, akár ipari méretben is. A kialakítás, a forma sem lehet véletlen, mert akkor ez egy térrezonátor, olyan alakzat, ami a teremtéssel van összhangban. Ekkor a fül nem csak fogantyúként szolgál, hanem beindítja, katalizálja az energiákat, a szár pedig irányítja azokat.

A Möbius szalag rejtélye

Ősidők óta a végtelenséget felezi ki ez a fektetett nyolcashoz hasonló jel. De vajon miért, hiszen folyamatos, de még csavarodik is egyet. Ez ám a „svéd csavar”!

Végtelenség

A Möbius szalag a maga tekergőzésével valóban a végtelenség képzetét kelti a szemlélőben. Hasonló ez, mint a farkába harapó Uroboros kígyó, ami a rohanó tachion által keltett kúpos teret ábrázolja, de ezen van egy csavarodás. Mi is ez, és honnan jön? Ahhoz meg kell vizsgálnunk e szimbólum kultúrtörténetét. Az biztos, hogy régről ismert, már az ókorban is jelen volt, több népnél is. Minden esetben a végtelenség szimbólumát látták benne. De van neki rejtett, ezoterikus tartalma is, egy olyan paradoxon, amelyet a népmese a „kint is vagyok, bent is vagyok, jaj de nagyon boldog vagyok” formulával jelez. A mesélő nem biztos, hogy tudta, mit jelent, de mint toposzt szerepelteti.

A szentképen Mihály arkangyal talpa alatt egy Möbius szalag látható.

A Möbius szalag megjelenik a művészetek terén is, először talán a zenében tudunk konkrét példát mondani. Bach 1747-ben komponálta a *Musikalisches Opfer* darabjaként a „rák-kánon”-ként is emlegetett hatszólamú darabot, melyben a fő téma inverze is elhangzik egy másik szólamként, melyben a hangok visszafelé vannak lejátszva. A holland grafikus, Maurits Cornelis Escher képein is gyakran megjelenik változatos formában ez az alakzat, és egy fura csodabogár, a brit Lionel Penrose alkotása, a *Képtelen háromszög* is ilyen. Olyan érzése van itt az embernek, hogy a tér és a kép mélységbe kerül ellentmondásba, lehetetlen, de mégsem az. Az irodalomban David Lynch alkalmazza a Möbius szerű történetmesélést a *Lost Highway* című művében, és a Terry Gilliam által rendezett *12 majom* cselekménye is a saját kiindulópontjára tér vissza, mintha nem haladna sehová sem.

Topológia és morfológia

A tárgyalt alakot a tudomány August Ferdinand Möbius nevéhez köti, de nem is ő volt az első, hanem a szintén német Johann Benedict Listing, aki már 1858 elején publikált felfedezését, amit Möbius nem ismert, de függetlenül tőle rájött, mert „ez is benne volt a levegőben”, ahogy mondani szokták.

A Möbius-szalag paraméterezése a következő:

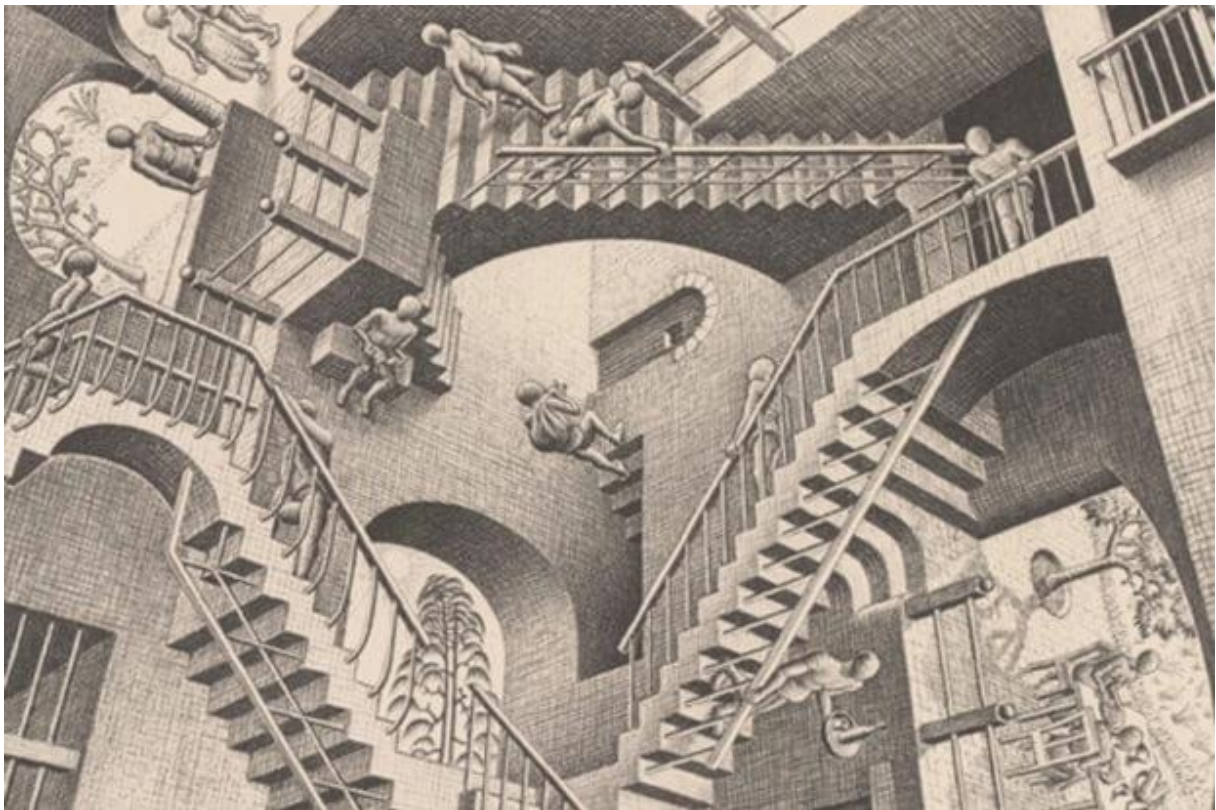
$$x(u,v)=(1+1/2v \cdot \cos 1/2u) \cdot \cos u$$

$$y(u,v)=(1+1/2v \cdot \cos 1/2u) \cdot \sin u$$

$$z(u,v)=1/2v \cdot 1/2 \sin u$$

ahol $0 \leq u < 2\pi$ és $-1 \leq v \leq 1$. Ez egy 1 szélességű, origó középpontú szalag, aminek egységsugarú alapköre az xy síkban fekszik. Hengerkoordinátákban az él nélküli Möbius-szalag a következőképpen paraméterezhető:

$$\log(r)\sin(1/2\vartheta)=z \cdot \cos(1/2\vartheta)$$

Az önmagába záródó, többszörösen csavart tér Escher képén.

Az '50-es években Kaluza és Klein is kutatták ezt a jelenséget, és el is jutottak ahhoz a modellhez, amit ma csak Klein-palackként ismerünk. Ez is egy csavart felszín, ahol a „kint és a „bent” egyszer csak helyet cserél. Ide kívánczik a *Kagylókört lap* 2016/65-ös számából Szabó Edit írása. „Escher munkásságát elemezve Leonard Shlain (1937-2009) amerikai sebész, író és feltaláló *A fizika és a művészet* című könyvében (1991) bemutatja a Möbius-szalag kozmikus vonatkozásait. A látszólag különböző természetű tér és idő szerint ugyanannak a téridőnek a megnyilvánulásai csupán. Különálló természetük csak illúzió, ugyanúgy, mint a Möbius-szalag ellentétes

oldalai, amelyek ha végigkövetjük őket, egy visszatérő, vég és kezdet nélküli folytonosságban léteznek. Úgy véli, hogy a Möbius-szalag látható formában cáfolja meg azt az arisztotelészi tételt, miszerint a szélsőségek nem egyesíthetők közvetítő beiktatása nélkül.”

Vagy mehetünk régebbre is, nézzük mit ír erről Toth a híres Smaragd Tábláján:

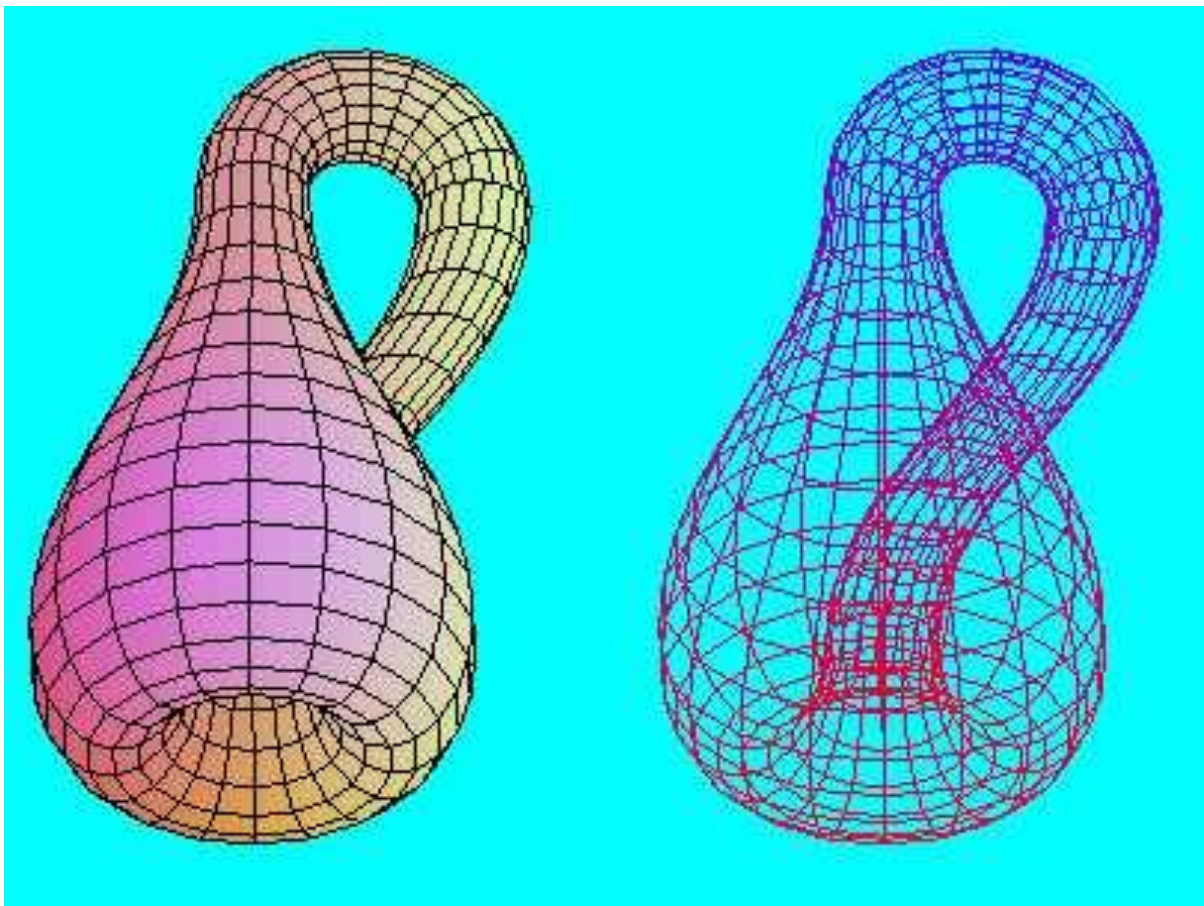
„1.) Való, tévedéstől mentes, biztos és igaz mindenekfelett,

2.) Hogy ami fent van, a lentihez hasonló, s ami lent van, az a fentihez

Hasonló beteljesítvén az egyetlen számtalan csodáját.

3.) Ahogyan pedig az összes dolog az Egynek elgondolása szerint lett,

Úgy minden ebből az Egyből keletkezett átvitelrel.”

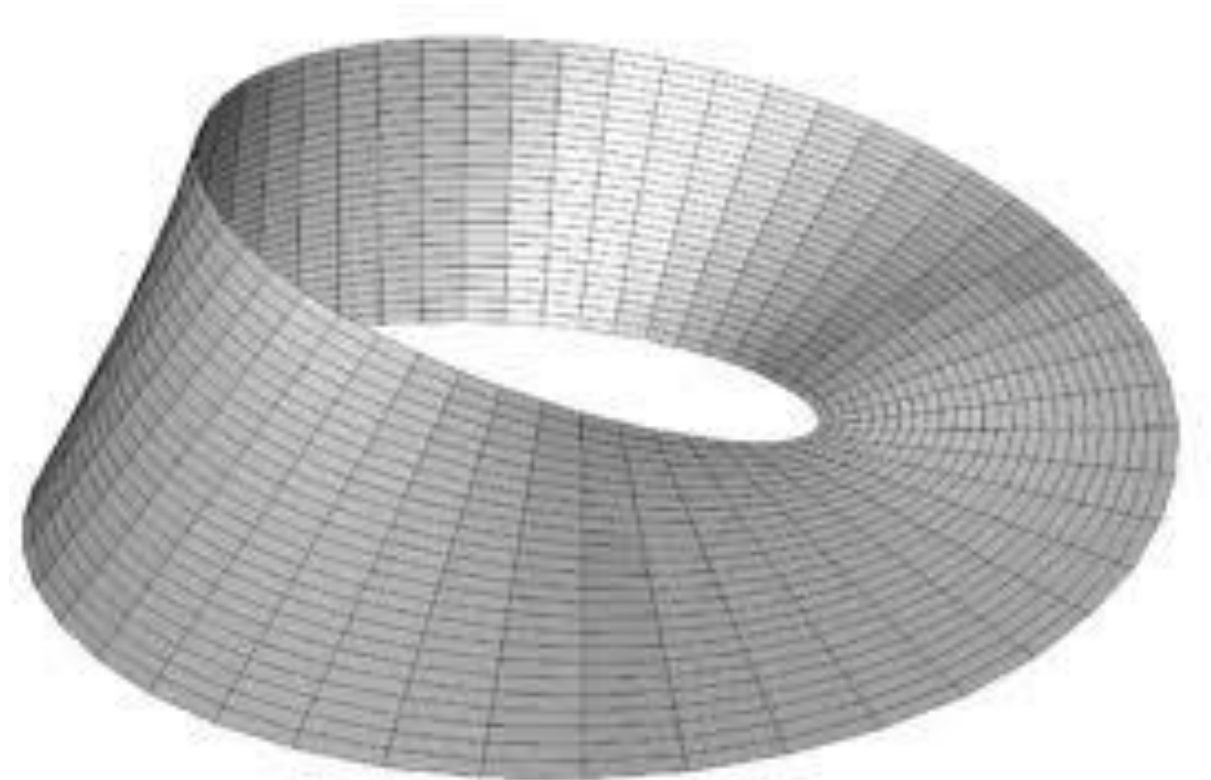
A Klein-kancsó egy térbeli variánsa a Möbius szalagnak.

Ebből is látszik, hogy ez a szimbólumunk a tér és az idő kapcsolatára utal, tehát a téridővel áll rokonságban. Annak a grafikus ábrázolása, egy formája lenne a világ működési elvének bemutatására. Egyszerre kint és bent. Egy olyan forma, ami a világ és annak tükörképe, a túlvilág leírására szolgál. Ezért végtelen is, mert ismeri mind a két oldalt. De egyszerre csak az egyik ponton lehet a szalagon „utazó”, mert a két rendszer között kell neki oszcillálva haladni, és az sem mindegy, hogy melyik irányban. A világ és az antivilág nem egyszerre van jelen, hanem felváltva, hol az egyik, hol a másik villan fel egy rövidke pillanatra, de mégis folyamatosnak tűnik.

A kutató válaszol

Mint látható, ez mind a téridő kutatása felé kalauzolja az érdeklődőt. Ez a bolond alakzat egy furcsa ellentmondásra utal. Hogy szól a bölcselet? Ahogy kint, úgy bent, ahogy lent, úgy fent. Ez ide is érvényes, még jobban, mint az okozati teremtetett világra. Mert ez itt az alapelv. Továbbiakban a téma egy jeles hazai kutatójának, Kisfaludy György mérnöknek adjuk át a szót. Bővebb információ elérhető a www.hunok.hu oldal ablak sorozatában. „Alaptétel: FORRÁS NÉLKÜL NINCS SEMMIFÉLE FIZIKAILAG IS VALÓS HULLÁM! Van egy kis elmaradásunk annak a kérdésnek a vizsgálatával, hogy milyen lehet ennek az esszenciális (közegszerű) időnek a forrása. A 4. részben már két ábrát is lehetett látni az elméleti megközelítésről, és a záró ábrán már eléggé jól becserkészttük ezt a kérdést. A forrás topográfiáját várhatóan nem a teljes dimenziók birodalmában kell keresnünk; 1D, 2D, 3D, 4D, stb. mert ezek merev egészek, és körülményesen dinamizálhatók. A matematikában már terebélyesen létező fraktálok helyesebb útnak látszanak, mert amellet, hogy önazonos világok kialakulását teszik lehetővé, egyre több dolog mutat arra, hogy a természet alakzatai szintén fraktálisak. Egy egyszerű kis függvény megadott határparaméterek között iterálva hihetetlen sok variáció felfedezésére ad alkalmat. A nullából ott sem lesz semmi. Ha a fekete részben akarsz továbbhaladni, a függvénygenerálás lefullad.”

A fraktál egy olyan függvény, amivel le lehet írni az egy pontból faszzerűen kiinduló, burjánzó struktúrákat. Ez a létezők családfája, egy ősré lehet itt visszavezetni. De kell egy kiindulópont. Ahogy Archimédész mondta: adj egy fix pontot, és kimozdítom a világot a sarkaiból. Itt ez a fix pont.

Kint is, meg bent is!

„Az Isten ezerszer eléd teszi a lényeket, csak te nem figyelsz! Az újrafeldolgozás jelét mindenki látta már... Ez is egy ilyen Möbiusz szalag, és ha valaki végiggondolja az egyoldalúság következményeit, akkor rájöhet, hogy miért is vizsgáldtunk a "világ legkisebb gömbjének", a pontnak a kérdésében, ami gondolatkísérletünkben ugyancsak egyoldalúnak adódott. Azért, mert az is egy nagyon hasonló topográfiai osztályba tartozó határeset, és mert annak is; csak külső oldala volt. Sajnos a kapott eredmény egyelőre csak elméleti értékkel bír, mert az a pont nem dinamikus és az időben sem létezik még. Ezzel csak az egyoldalúság izgalmas játékát mutattuk meg, de nem erre fogunk továbbhaladni. A Klein-féle palack ugyanerre a dologra irányuló kísérlet, de az is megmaradt topográfiai érdekességnek. Itt már nem egy szalag, hanem egy test hasonló tulajdonsága figyelhető meg. ... A MONÁSZT (gör.) kell kitalálnunk, amit minden létező alapjának tartottak a görögök, és G. W. Leibnitz (e: Leibnic) 350 évvel ezelőtti matematikus filozófiájában is a minden létező alapját alkotó, önálló mozgással rendelkező önálló "szellemi" lényeket takarja. Ez persze nem valami lepedős szellemet jelent, hanem olyan valamit, ami intellektuális, de mégsem anyagi. Ilyenekről minden földi vallás beszél. Ez az Íge forrása. Így hosszú Í-vel írták. Nézd meg a Bibliában. Ez az í hang fontosságát is jelzi. Majd nézd meg egy akármilyen szótárban, hogy milyen szavakat kezdünk hosszú í-vel! A héberben egy magánhangzót írtak valamikor, az Í-t. Jele ' egy ilyen kis csepp alakú aposztróf, egy tűzjel, Isten jele. Ez az a bizonyos "jotta". Eredetileg a görög ióta az istenadta, csak a népszájon átalakult. A Biblia szövegére mondták (amint már írtam), hogy egy "jottányit" se változtass rajta. Azóta legalább 150 nyelvre fordították le. Truccból. Csakhogy minden betűje mélyebb titok, és ennek a könyvnek nincsen párja a Földön. Hétszeres tömörítésű szöveg, és még a hetedik "zip" is értelmes szövegolvasatot ad. Ez annak ellenére is igaz, hogy több szerző elkülönült műveinek is meghatározták már. NEM. A Biblia nem más, mint az Élet könyve. Te is benne vagy. Név szerint. Mindenki benne van, aki 3200 éve élt a Földön, és aki ezután élni fog. Egészen az idők végéig. Természetesen a rövid életrajzokkal, gyermekeiddel, partnereiddel, munkáddal és haláloddal együtt. Az elejéről hiányzik a Tudás könyve. Ez 77 könyv, amelyek a világ rendszerét mondják el az atomoktól és energiakvantumoktól a makrokozmoszig. Örömmel tudatjuk, hogy nekünk még megvan. Itt már olvashattok erről is.”

A Tudás könyve is meg van, ezt Jacob Böhme jegyezte le isteni sugallatra. Mint médium, kapta az anyagot, és körmölte bőszen. Mikor kész lett vele, átolvasta, és a végére odakanyarította – Istenem, én ebből egy szót sem értek! Böhme egy egyszerű suszter volt, a betűvetést éppen hogy megtanulta az elemi iskolában, utána inasnak állt. A XVII. századi német városokban ez volt akkor az élet rendje. Böhme könyvét kinyomtatták még életében, a tudósok ízekre szedték, keresték benne a rendszert, de senki sem értett belőle egy kukkot sem! Nem volt ez még korszerű, még most sem az, pedig már kezdik kapizsgálni. Az igazi okkultista persze tudja. Az „aranykalitka” tudósaik is tudják, de főnökeik parancsára hallgatnak. A rabszolgáknak, a népnek meg nem kell tudni. Piros gomb, zöld gomb, napi nyolc órán át, elég ennyi nekik. Végül néhány orosz pap lefordította szláv nyelvekre, de ezeket a cár parancsára máglyán megégették, mint istentelen eretnekeket. Böhme munkája is kódolt, de csak egyszerűen, sima mátrixolással megoldható. A kulcsszavakat kell megfejteni, és mehet az értelmezés. Pl. savanyú=befelé mozdul, édes=kitágul, stb.

„A lemniszkáta a nyolcas számunkban is állandóan előttünk van. Érdekessége, hogy a komplex síkon pontosan a lemniszkáta kilencven fokkal elfordított párja jön ki (Kovács tanár úr felfedezése), ami úgy néz ki, mint egy négyszirmú virág. Keress ilyet a KORONA águnkon, a magyar koronán! A zárólap alján és tetején és a legelső lapon indul. Majd meglátod, hogy a Szent korona nem egy felcícomázott ékszer. A kvaternióknál tizenhat szirmú -de térbeli- alakzat lesz belőle. Egy valós és három virtuális. Ez később még jól fog jönni nekünk. A lemniszkátánál a kis kereszteződés is nagyon érdekes, mert ha visszagondolunk a Möbiusz szalagra, amit nagyon hasonlóan meg lehet csavarni, akkor azt a kis félfordulatot akár egy eszményien vékony szállal is el lehet képzelni, még egy ilyen lemniszkátával is. Sokan törték már ezen a fejüket, és az egyoldalúság is sok matematikust ejtett bűvöletbe. A Cassini görbék is kellenek majd, mert ez a polimorfózis is ismert, de alapvetően ez sem lett része a gyakorlatunknak. Sok ilyen felfedezés van, ami a "már majdnem telitalálatnál" maradt annyiban. Talán akkor még nem volt itt (ott) az ideje, de nekünk most mégis jó lehet.”

A fénymag ábrázolása egy dagestáni textílián.

„Cassini is küszködött a feladattal, de lehet, hogy csak mi aratjuk majd le munkája gyümölcsét!? Innen már csak egyetlen lépés van a felület megalkotásáig, amelyet a legelső lapon is láthattál már. Forgassuk meg az Y tengely mentén a lemniszkátánkat! Egy toroidális forgástestet kapunk. (Lemniskátoid - mondja erre a Tejföl atya). Ez már kissé mozgalmassabb dolog, és animált gifben jobban mutat, mint álló ábrában. Ez is lemniszkáta, csak bővült egy forgásdimenzióval.” A toroid is lemniszkáta, de térbeli. A szanszkrit nyelvben mandu a neve az olyan toroidnak, aminek a közepén lyuk van. De a bindu olyan, hogy nem lehet átlátni a közepén. Ha a Möbiusz szalagot megforgatjuk, akkor ez ki is jön szépen.

„Ez - ahogy elhagyod a pontot - egy olyan furcsa körré válik, ami egy pontból kiindulva egyre táguló (de mégiscsak egyetlen időpontot jelentő) körré nyúlik, majd elérve a lemniszkáta legnagyobb átmérőjét újra szűkülni fog, majd újra összezsugorodik egy eszményi ponttá. Ez az a kereszteződés, amelyik a végtelen jel közepén látható. Ha ezt a pontot kinevezzük jelennek, akkor ez a kiáradás most nem végtelen kiterjedésű lesz, de végtelen ideig keringhet magában. A miértre még válaszolni kell, de ez még sok alapkutatót jelent. Mondjuk, lefelé indulsz el a kereszteződési pontból, és ami kiárad, az legyen a múlt. De akkor hol a rendszered jövője? Igen, a múlt a lemniszkáta toroid "egyenlítőjétől" számítva átminősül jövővé, mert csak eddig távolodik a jelenponttól, majd egyre zsugorodik és zsugorodik, majd kihúny egy pontban; a jelenben. De sebj, mindjárt kijön alul, és innen újra múlt lesz belőle! A végtelenségig. Ez a várakozó fénymag.”

A végtelen meghatározza a jelen pontját is, mert az is része a végtelennek. Jobbat mondok! Az egész létezés egy örök jelen, hiszen, mi mindig a mostban vagyunk. A táguló időgömbök felszínén is az örök jelen van, mindenütt, ezért equi-temporiális, azaz egyidejű a tágulás. Ez a ma fizikusai számára egy agyrém, nem is tudnak vele nagyon mit kezdeni. A matematikában már többször kijött, de mindig eldobták, mert valami mást kerestek. Mint az a turista, aki a siófoki mólón állva, térképpel a kezében keresi a Balatont. Mondják neki a horgászok, hogy ez már az, de nem hiszi el, mert a térképen a kék paca van, közepén a BALATON felirattal, neki egy olyan kell. Az alternatív kutatók, mint Kisfaludy, kapirgálják ki szorgos kakasként a tudomány szemétdombjára vetett tételeket. És készül a **Nagy Kombinált Világ-elmélet**, melyben a vallás, a filozófia, a természettudományok, a kozmológia, a csillagászat, művészetek is jelen vannak. Egy olyan elmélete a világmindenségnek, amelyből semmi sem hiányozhat. Ezt az elméletet kell a gyakorlatba átültetni, de olyan módon, hogy az a társadalmat előre vigye egy haladási pályán. Nem lehet úgy tenni, mint a dalban a bírő lánya, aki a ládára rál, és nem enged hozzáférést annak tartalmához. Nemcsak a zene, de a tudás is mindenkié.

A földi elit ma orosz rulettet játszik az emberiséggel. Van sok atomtöltetünk, ki kéne löni, hogy legyen értelme újakat gyártani. Van biológiai fegyver, szép új intelligens „rasszista vírusok”, külön a sárgáknak, külön a feketéknek, külön a fehéreknek, és az indián is kap egy verziót. Éppen mikor ki az ellenség. Olyan ez, mint az 1984, amíg háború van, addig a nép csak arról beszél, és nem veszi észre, hogy a császár valójában meztelen. Az „aranyketrec” tudósai más régen, a náci idején megalkották a haladó technikát (Kohler-generátor, Haunebu és Vril csészealj, Andromeda űrálomlás terve, Schrauberger-turbina, EPR- effektus, stb), egy tudós el is kottyantotta, hogy E.T.-t már haza is tudjuk küldeni. De lehet, hogy tudatosan mondta? A világ régen előbbre tarthatna, ha nem az önzés és a mindenáron való profitszerzés motiválná a vezetőket. Kivesztek már az igazi nagy szakrális „istenkirályok”, de lehet, hogy csak a jelre várnak, hogy visszatérjenek?

Triskele

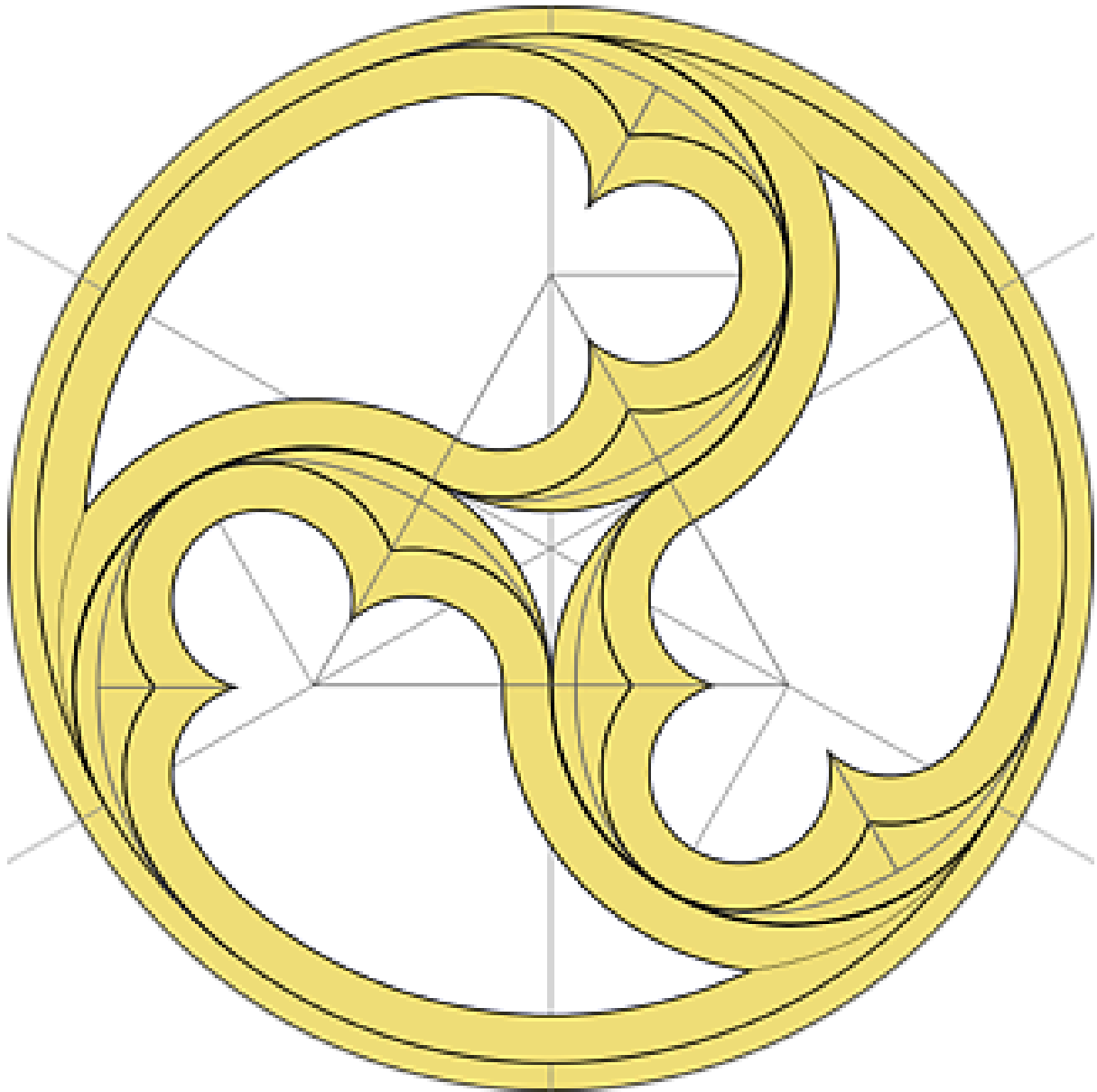
A triskele legalább egy olyan ősi szimbóluma az emberiségnek, mint a svastika vagy a hat ágú és öt ágú csillag, vagy az ankh, a füles kereszt. A régészet legelőször Máltán találta ezt a jelet Kr. e. 4400-3600 közötti időszakban. Később jelenik csak meg a görög kultúrában, leginkább Mükénében, majd Lüciában, Pamfúliában, Kr. e. 350 táján. Díszítettek vele korsókat, pajzsokat és épületeket egyaránt. A triskele egy hármas spirál rendszer, melynek metafizikai jelentése van.

A legősibb jelek egyike, a vaskorból.

A hagyományban értelmezik a gorgó fejeként is, melynek kígyó volt a haja. A gorgó az a mitikus szörny volt, melyet Herkules győzött le. Ilyen formában látható Szicília zászlaján is. Szicília szigete az ókorban Görögország része volt. Plinius szerint a sziget háromszög alakjára utal a címer ábrája. De ma leginkább kelta szimbólumként ismeretes, már a kőkorban is találtak nyomokat erre vonatkozólag, a triskele

kezdetleges formáit. A középkorban is gyakran használták a templomokon, mint díszítő motívumok, a keresztény gondolkodásban a szentháromság jeleként szokás értelmezni, de ennél jóval mélyebb a jelentéstartalma. A Wicca szerint ez az élet kereke, ez már közelebb áll hozzá. Ha jobban megnézzük, azt látjuk, hogy ez forog. Tehát a mozgással van összefüggésben, de nem akármilyenel. Ez a teremtés mozzanata. A spirál az atya, a tűz típusú elem hullámterét jelenti, a közepén lévő pont maga a forrás! Időforrás.

Az időforrás időhullámokat bocsát ki, ezek leírnak egy kört, önmagukba fordulnak, a saját múltjukba. Ha meglátja a saját múltját, onnantól létezik. Mert mindig újrateremti önmagát, ez létének alapja. Ez azt mutatja, mikor három forrás találkozik, hullámaik egymásra is hatnak. Nem keltenek interferenciát, csak ha a forrást eléri a másik hullám, akkor. Tűz keletkezik a vizekből, az idő tüze. A tűz típusú elem gyorsabb, ez készíti mozgásra a rendszert. A druida tanítás szerint a tűz mozgatja a vizet, a földet és a levegőt.

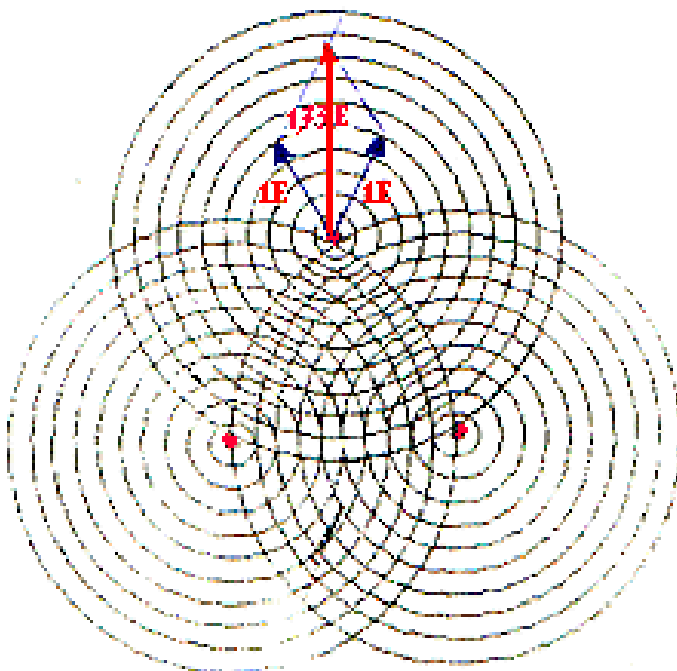
Az ír Danu istennő tájában az idő forrása (forgása).

Egy kis érdekes adalékot találtam egy kis internetes kutakodással, a görög mítoszokban megjelenő forma így képeződik le. „A görög triskelion ábrázolások két fő csoportra oszthatók. Az egyik csak három begömbített lábból áll, a másik közepén egy gorgó fej is látható. A szimbólumot úgy is emlegetik, mint az önjárót, utalásként a

mitológiában szereplő háromlábú, önjáró asztalokra, amiket Héphaisztosz, a kovácsolás istene készített az Iliászban. Az időfizikában ez az ábra a triász szerinó, illetve a triád fotinó szimbólumának felel meg. Ezért van a közepén egy fej (időhurok), aminek két fajtája van: halhatatlan (szerinó) és halandó (fotinó). A görög mitológiában szereplő három gorgó Phorküsz és Kétó lányai voltak, akik megsértették Athénét, ezért az istennő elcsúfította őket. Minden hajszaik egy-egy kígyóvá változott, aranszárnyuk van, kígyó nyelvük és éles disznófoguk, továbbá pikkelyes testük és réz kezük. Aki rájuk néz, kővé változik. Két gorgó halhatatlan: Eurüalé (messze üvöltő) és Sztheinó (erőtéljes), míg Medusza (uralkodó) halandó, akit Perszeusz ölt meg. Ha a lábak (az egyes térhatások vagy fénynyolcasok) jobbra csavarodók, téri energiakvantumról van szó, ha balra, antitériről. A gorgók elnevezése természetesen az energiakvantumok fizikai tulajdonságaira utal. A hullámterük messze üvöltő (a kiterjedése során), erőteljes (sodrású az összes elért forrásra nézve) és uralkodó (a téridő rendet visz az őskáoszba)."

(<http://esemenyhorizont.uw.hu/2010/ezoter/triskeli.html>)

A keleti vallásokban is szerepel ez a szimbólum, hasonlítható a jin-jang ábrához, az átiránghoz. De nem kettő, hanem, mint a neve mutatja, három forrás szerepel benne. Mit is jelent ez? Lássunk egy ábrát a tűzelemről. Mi van akkor, ha három tűzelem kerül egymás mellé? Három forrás kerül egymással kölcsönhatásba, tereik egymást modulálni kezdik. Mert semmi sem kompakt, nem egy önmagába zárt valami, hanem minden generál hullámtereket, ami ráadásul fénysebességgel terjed. Ezek a hullámterek egymásra hatnak, és modulálni kezdik egymást, így képes a gondolat hatni akár másokra is. Három időrendszer mozog egymás mellett, terjed fénysebességgel, és tereik egymásba érnek.

Három víz típusú forrás három tűz típusú tachiont kelt.

Ha megnézzük az eredeti triskelét, látjuk, hogy forog. Ez a fél spinű tér. Ez a forgás benne van a fenti ábrában is, hiszen a tachion nem csak előre megy, hanem

csavarodik is. Lássuk a tudomány emberét, idézzük Kisfaludy Györgyöt: „Akármilyen alakzatban is helyezkedik el a három forrás, teljesen egy-vonalba esésüknek semmi a valószínűsége, így mindenképpen egy háromszög csúcsain helyezkednek el. A gyakorlati modellkísérleteink rámutattak arra, hogy akármilyen is ez a háromszög, előbb vagy utóbb mindenképpen egyenlőszárú, majd egyenlő-oldalú háromszög alakját ölti a források egyre növekvő háromszöge. Mi most ezt a megelőző folyamatot nem mutatjuk, mert nem ez a lényegi elem, hanem az, hogy mi történik akkor, ha egy forrást egyszerre két másik időrendszer hullámai érnek el. Ez egy sorsdöntő pillanat az világegyetem evolúciójában. A misztikában ez a Tűz első meggyújtása! Itt három tachion (Tűz) keletkezik egyszerre. Ezek három irányban szétrohannak. A jobboldali (2.) ábrán már előrehaladottabb állapotban van a dolog, mert itt a három időrendszer egyszerre elérve egymást az adott pillanatban egy új minőségét hozzák létre a teremtésnek. A 2. ábrán jól követhető, hogy itt vektorszerkesztési, vektor összegezési módot választottunk a kérdés vizsgálatára. Ez jól mutatja, hogy megtartottuk az eredetileg felállított (sugárirányú) taszítási törvényt, és most két irányvektort kellett berajzolnom, mert ebben a pillanatban két különböző szféra egyidejűleg hat a "harmadik" forrásra. Ez a két szféra egyszerre löki el (végtelen gyorsulással) kifelé, sugárirányban magától a harmadik forrást, amitől az egy új minőséggé alakul, mert gyorsabban kezd haladni az 1E emanációnál, 1,73E-re gyorsul. A kezdetben nyugalmas, ősvizekkel csak itt ott tarkított őszemmiiben eléri egymást a megnyilvánult időrendszerek határai, és ezzel kialakul egy immár először bináris, utána triális, majd kvadrális időúnió. A találkozás során mindhárman átlépik a saját múltterjedési sebességüket, és ezzel létrejön három, majd négy olyan - immár egységrendszerbe is tartozó - újfajta időrendszer, ami teljességgel eltér az eddigi Vizektől. Négy forrás esetén a források egy tetraéder csúcsai irányába indulnak el, pontosabban mindig ott helyezkednek el. Vigyázz, a középpont feljebb van a képsíknál, ezt akarja érzékeltetni az eltérő színek használata. Ragaszd össze hat egyformára vágott gyufaszálból!!! Fontos, hogy tényleg értsd a dolgot, ne csak úgy hidd, hogy már tudod!” Mindezt lásd az Ablak sorozatban, a www.hunok.hu oldalán.

A görög jószok, a kelta druida papok, a hun táltosok és az indián sámánok ezt már jól tudták. Ábrázolták is ezt mindenhol, már őskori barlangrajzokon is látható, sőt, kárpát-medencei leleteken is. Ugyanez a tematika jelenik meg a középkorban, a templomok ablakain is. Egy forgó rendszer, három tachion rohangál körbe-körbe. Ez a mozgás, ez a dinamizmus mozgatja a világot, mert minden mozog. Panta Rheil! Mozgás nélkül nincs élet. Ezt adja vissza minden nép mitológiája, legendái, már ha foglalkoztak vele abban a kultúrkörben eleget, és nem siklottak el felette, mint mostanában szokás. A középkorban, és a reneszánsz idején is még megvolt a tudást, de aztán jött a felvilágosodásnak nevezett elsötétedés, mely az 1789-es nagy francia szélhámosság idején dühöngött a legjobban. Győzött a materializmus szelleme, az ateista tudósok merő babonának tituláltak minden ilyen dolgot, ami a régi korokból jön elő, persze van egy réteg, akik ismerik a csíziót, de ők maszkok mögé bújva játsszák a bolondot, közben a népet etetik mindenféle működésképtelen elmélettel. Ez a réteg is ateista, de a világ nekik nem elég, több kell. De csak nekik, a tömegek meg pusztuljanak, nem kell a sok éhes száj, hogy lesz így nekik luxus, ha mi megesszük. Ebből kéne már felébredni, mert ez a gálya így a bolondok hajója, a gonoszra tette visszahat, még ha a karmáról hallani sem akar. De ez egy másik történet.

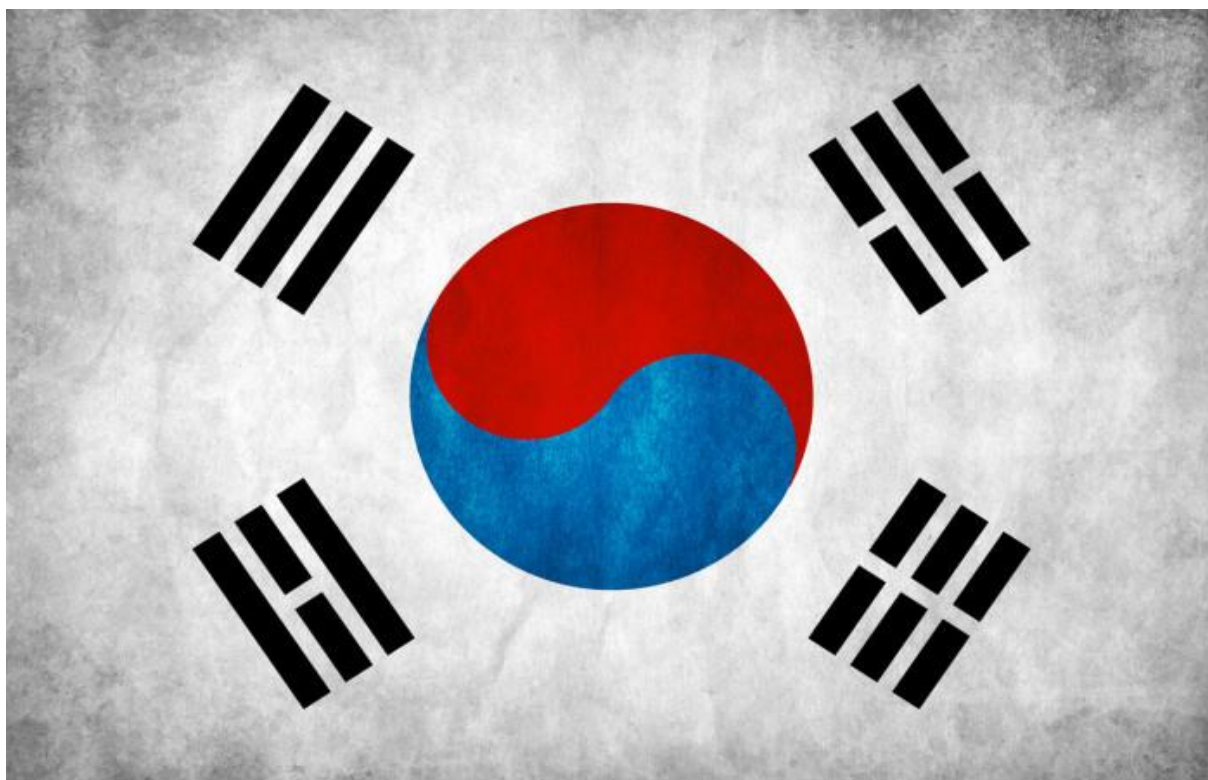
Szicília címerében is szerepel a gorgófejes változat.

A jin-jang jel

Egy olyan jel nyomában járunk, amely Ázsiában sokfelé megtalálható, de leginkább Kínából és Koreából ismert. Ez utóbbi állam zászlajában szerepel is. Érdekes a szimbólum alakja, benne a két pont, és az eltérő színek.

Feltárul a múlt

Régi források is említik már, a Ji Csing már Kr. e. 1250 körül említi ezt a kifejezést. A jin jelentése eszerint „a hegy árnyékos oldala, a jangé pedig az, hogy „a hegy napos oldala”. Az ábrában a két kúpos forma kiegészíti egymást, a hagyományos értelmezés szerint a férfi és női energiákat jeleníti meg. De ez csak közelítés, valójában az egymással kölcsönhatásban álló erőket jelenti, melyek „harca” az állandó változás eredője. A két fél komplementer párja a másiknak, nem lehetnek egymás nélkül. Mind a kettő tartalmaz a másikból egy keveset. A hagyományos taoista felfogás szerint a tűz és a víz jellegű tulajdonságokat jeleníti meg, ezért felül piros, alul kék. Egyensúlyra kell törekednie, ezért egyforma a két mező nagysága. Ha az egyensúly felborul, a rendet a káosz váltja fel.

Dél-Korea lobogója.

A taoista felfogás szerint, mikor a jang telítődik, akkor indul a jin, majd fordítva lesz. A Tao szerint semmi sem létezik önmagában, minden egy rendszer része. A Tao az a rendező elv, ami a világmindenséget igazgatja. Mindenben ott a változás, önnön ellentétébe fordulás lehetősége. Egyetlen dolog állandó: a változás.

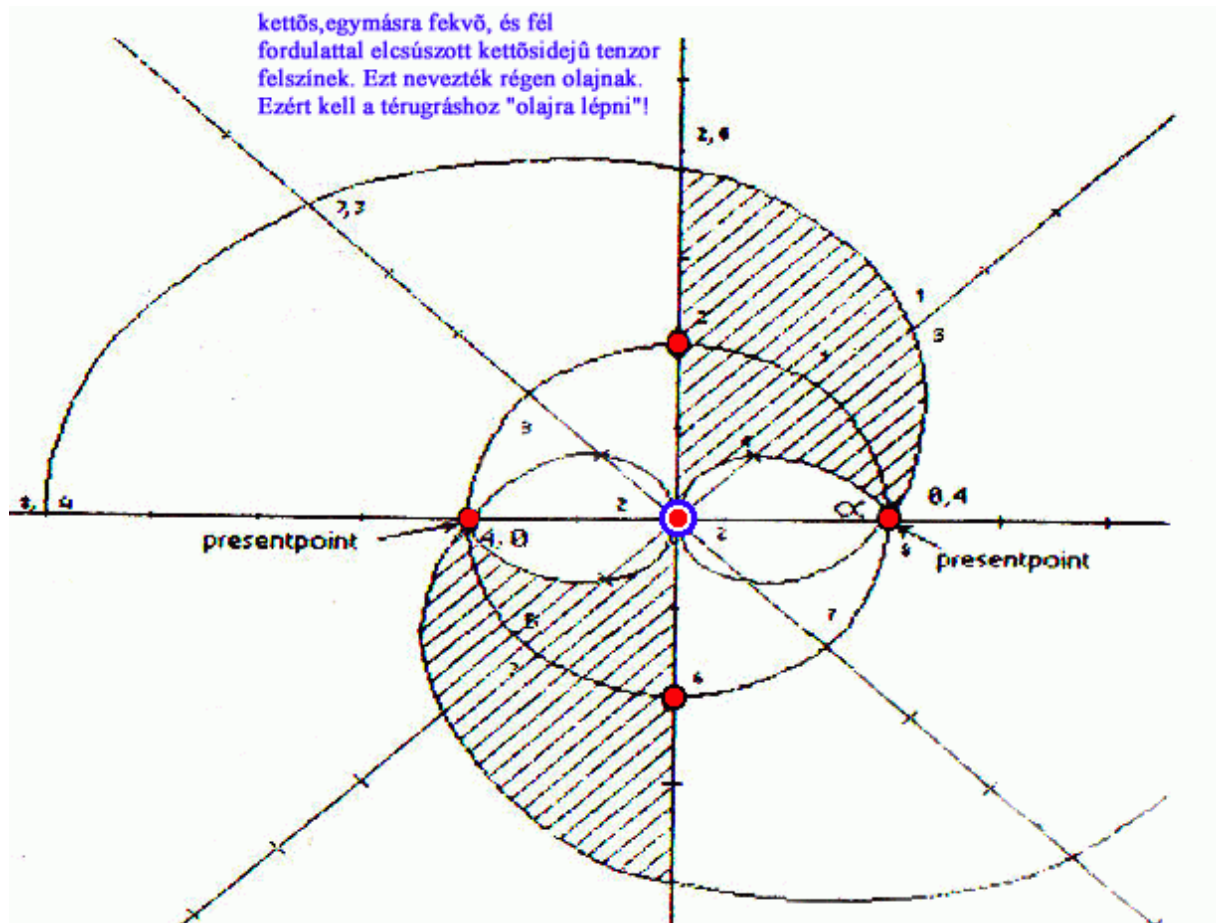
De ha jobban megnézzük az ábrát, akkor nagyon el is gondolkodhatunk, hogy ez az alak honnan ismerős? A két csepp alak hajlott, ez a mozgásra utal. Igen, a mozgást a kínai tanok is megerősítik. És a két fél formája a rohanó tűzelemre, a tachionra emlékeztet. Az a fránya térforrás, ami nem áttal a fénysebesség 3,16x-sával haladni. Gyanús, hogy tényleg két tűzelem van itt ábrázolva, melyek egymásra hatnak. Az idő a kulcsa itt is mindennek. Ezt az ábrát elő lehet idézni egy fizikai kísérlettel, ezt Kisfaludy György el is végezte '92 táján. Egy sötét szobában egy kamerát állított fel, szemben egy tévé képernyővel. A jelet egy videomagnón vezette át, így a szükséges késleltetés mellett a rögzítés lehetősége is fennállt. A képernyőre világított lézerrel, majd gyufával is. Mire beindult a folyamat, a felvillanás a kamerában jelet indított, az a képjel a videón át a képernyőn megjelent. Ezt a kamera újból vette, és folyamatos visszacsatolásban változó és mozgó ábrák sora jelet meg, köztük a jin-jang ábra is. A kísérletet egy német tudóscsoport is elvégezte öt kamerarendszerrel, bonyolultabb ábrákkal. A zoom változtatásával eltérő irányban lehet befolyásolni a mozgást.

Időfizikai megfelelések

Egy régi probléma a fizikában az idő és a tér jelenségének, fogalmának magyarázata. Erre ma a tudomány nem ad kielégítő választ, csak olyan paraméternek tartják, és a szőnyeg alá söprik. Amíg a tűt keresik a szénakazalban, nem veszik észre a tűpárnát az asztalon. A jin-jang jelből az már kiderül, hogy itt két tűzelem találkozásáról van szó, azok kölcsönhatásáról. Ez a jel az energiát ábrázolja, minden más magyarázat csak idővel rakódott rá. És még a piramisokhoz is van köze, mert azok energetikai létesítmények, erőművek is voltak, csak ma már inaktív állapotúak.

Most pedig idézzük Kisfaludyt: „Ezen az ábrán egy olyan speciális állapotot mutatunk a sok lehetséges közül, ahol a jelenforrások nem hatolnak be a saját múltjuk belsejébe, hanem annak a határán tartózkodnak. Itt két forráselem esszenciáit besatíroztam, de a rendszer öt+1 aktív elemet tartalmaz. A teljes energiakvantum sík és az oktaéder állapotok között is oszcillál. Ha valakinek beugrik a Jin-Jang ábra, akkor az jó, hiszen az éppen egy energiajel.”

Két jelenpont találkozása. Kisfaludy György ábrája.